

# **STŘEDOŠKOLSKÁ ODBORNÁ ČINNOST**

**Obor č. 17 : Filozofie, politologie a ostatní humanitní a společenskovední obory**

## **Nejčastější formy zneužívání dětí**

**Linda Leová  
Středočeský kraj**

**Neveklov 2017**

# STŘEDOŠKOLSKÁ ODBORNÁ ČINNOST

Obor č. 17 : Filozofie, politologie a ostatní humanitní a společenskovední obory

## Nejčastější formy zneužívání dětí

## The most frequent forms of children abuse

**Autor:** Linda Leová

**Škola:** Obchodní akademie Neveklov, Školní 303, 257 56 Neveklov

**Kraj:** Středočeský kraj

**Konzultant:** Mgr. Miroslava Hulanová

## **Prohlášení**

Prohlašuji, že jsem svou práci SOČ vypracovala samostatně a použila jsem pouze prameny a literaturu uvedené v seznamu bibliografických záznamů.

Prohlašuji, že tištěná verze a elektronická verze soutěžní práce SOČ jsou shodné.

Nemám závažný důvod proti zpřístupnění této práce v souladu se zákonem č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon) v platném znění.

V Neveklově dne .....

## **Poděkování.**

Nevýslovné díky patří Mgr. Miroslavě Hulanové za obětavou pomoc a podnětné připomínky, které mi během zpracování práce poskytovala. Dále děkuji Martinu Gobymu za možnost návštěvy krajského ředitelství a samotnému Krajskému ředitelství policie Středočeského kraje v Praze na Zbraslavi, kde byl nahrán rozhovor s vrchní komisařkou v hodnosti kapitána se specializací na trestní činnost mládeže a na mládeži, Mgr. Dagmar Šnýdrovou a poskytnuty kazuistiky, ke zpracování maturitní práce. Poděkování patří také nejmenované slečně, která byla ochotna podělit se se mnou o svůj příběh formou rozhovoru a následného psaného vyjádření. Děkuji všem respondentům, kteří mi zodpověděli otázky v dotazníku, a také všem blízkým, rodině a kamarádům za trpělivost, kterou se mnou měli, když jsem práci tvořila.  
DĚKUJI.

## **Anotace**

**Autor práce:** Linda Leová

**Název práce:** Nejčastější formy zneužívání dětí

Práci vypracovala studentka 4. ročníku Obchodní akademie Neveklov, obor – ekonomické lyceum.

Práce se věnuje nejčastějším formám zneužívání dětí. Hlavním cílem je poukázat na problém, který je celému světu dobře znám, ale jeho řešení se často „odkládá“ a dochází k jeho tabuizaci.

Odborná část podává výklad termínů souvisejících se zneužíváním dětí. V další části práce je okomentováno dotazníkové šetření, které zjišťovalo povědomí veřejnosti o daném tématu.

Obohacením práce jsou kazuistiky případů zneužitých dětí a mladistvých doplněné o autentický příběh zneužitě dívky a rozhovor s policistkou.

**Klíčová slova:** formy zneužívání dětí

## **Annotation**

**Author of project:** Linda Leová

**Name of project:** The most frequent forms of children abuse

The project is written by a student of 4 year of Bussiness Academy Neveklov, branch – Economic Lycée.

The project is devoted to the most frequent forms of children abuse. The main goal is to mention a worldwide problem which everyone is acquainted with, but solving of this problem is delayed most of the time and it is tabooed.

In the first, theoretical part interpretations of terms related to children abuse are explained.

The practical part of the project is based on a questionnaire survey which determines knowledge of public about that topic. The project is enriched with reports of cases of abused children and adolescents. The project is also complemented with an authentic story of an abused girl and an interview with a police officer.

**Key words:** forms of children abuse

## Obsah

Úvod .....	5
1. Zneužívání dětí a formy zneužívání .....	7
1.1 Psychické a emocionální týrání a zanedbávání .....	7
1.2 Tělesné zanedbávání .....	8
1.3 Tělesné týrání .....	9
1.4 Sexuální zneužívání.....	10
1.4.1 Incest .....	11
1.4.2 Pedofilie .....	12
1.5 Komerční zneužívání dětí.....	13
1.6 Dětská pornografie .....	14
2. Příklady zneužívání dětí .....	15
2.1 Případ č.1.....	15
2.2 Případ č. 2.....	20
3. Návštěva kriminální policie na Zbraslavi v Praze.....	22
3.1 Rozhovor s kriminalistou .....	22
3.2 Výslechové místnosti.....	25
4. Rozhovor s obětí sexuálního zneužití.....	26
4.1 Dodatečné písemné vyjádření oběti .....	29
5. Dotazníkové šetření.....	31
5.1 Charakteristika dotazníkového šetření .....	31
5.3 Analýza dotazníkového šetření .....	33
6. Krizové linky a centra .....	39
Závěr.....	41
Seznam použitých zdrojů .....	43
Seznam obrázků .....	44
Seznam příloh.....	45

## Úvod

Nezřídka se stává, že lidé, kteří byli v dětství nějakým způsobem zanedbáváni, týráni či sexuálně zneužíváni, mají tendenci chovat se podobným, nebo stejným způsobem ke svým dětem. Někteří rodiče, kteří mají takovou zkušenost z dětství, nedokážou svým dětem vytvořit spolehlivé citové zázemí, jelikož takové sami nepoznali, a tak se na svých dětech dopouštějí stejných chyb, jako se dopouštěli jejich rodiče. Tím nejsou myšleny jen chyby výchovné, ale i psychické (emocionální) či fyzické - týráni a zneužívání.

Pachatelé psychického týráni mohou být společně s rodiči jednak další příbuzní, jednak učitelé či vychovatelé, ale i úplně cizí lidé. Velká většina těchto lidí si ani neuvědomuje, že se k dětem nemají chovat stejně, jako se chovali rodiče k nim samotným. Jiní zase podvědomě hledají v průběhu života někoho, kdo by ztracenou, nebo dokonce nepoznanou lásku jejich vlastních rodičů mohl nahradit. A právě takovou kompenzaci/náhradu pak častokrát neoprávněně očekávají od svých dětí. Dále jsou tu rodiče, kteří se snaží prostřednictvím svých dětí naplnit veškeré své touhy a sny, aniž by brali ohled na to, co si jejich dítě samo přeje, či jaké jsou jeho schopnosti nebo dovednosti. To všechno pak vede nejen k potlačení svobody dítěte, ale i k potížím v komunikaci a vytvoření citového pouta rodiče a dítěte. Fungující rodina má pro psychický i tělesný vývoj u dítěte zásadní význam. Výzkumy, které sledují dlouhodobé vyrůstání dětí bez lásky rodičů, prokazují, že tyto děti trpí častěji duševními poruchami ve smyslu depresivních a úzkostných poruch či závislostí na návykových látkách, než děti, které vyrůstaly s někým, s kým měly smysluplný laskavý vztah jakožto s dospělou autoritou.

Dětem je stále dáváno najevo, že mají dospělým věřit a že je mají vnímat jako autoritu, od malička se jim vštěpuje, že: „Na rodinu je vždy spoleh, táta s mámou vědí vše nejlépe a učitelé se mají poslouchat“. V případě, že se na straně dětí objeví pochybnosti o tom, zda je některé chování dospělého (zvláště člena rodiny), správné, často je dětem řečeno, že jsou nezralé, nebo dokonce nevděčné a že celou situaci budou vnímat jinak, až se samy ocitnou v roli rodiče.

Ve většině případů se totiž očekává, že rodina poskytuje zázemí, stejně jako rady a oporu. Učitelé a jiní dospělí v pozici autority pomáhají dětem a dospívajícím, aby se učili a rozvíjeli svou osobnost. Občas se však stává, že dospělí tyto své úkoly neplní, chovají se destruktivně a neposkytují dětem/dospívajícím svým jednáním oporu, nýbrž na ně mají vliv zcela opačný.

Představa některých dospělých o udržování kázně se pak častokrát zvrtné v kruté bití doprovázené proudem urážek, anebo je za zástěrkou přátelského objetí dítě donuceno k sexuálnímu styku.

Takovému chování se pak říká týrání a zneužívání, má různé formy a dochází k němu, když nějaký dospělý člověk, nebo mladistvá osoba v pozici autority využije moci, kterou má nad dítětem/mladistvým k získání nějakých výhod, ať už z hlediska moci, anebo z hlediska sexuálního.

Jak už je zmíněno, zneužívání může mít různé formy. Pokud jde o zneužívání, které působí fyzickou bolest, nazývá se tato forma tělesné týrání. Jde-li o podobu urážek, nazývá se psychické a emocionální týrání. O sexuální zneužití jde v tom případě, kdy je dítě vystaveno kontaktnímu zneužívání v podobě nechtěného sexuálního styku, sahání na intimní partii či líbání. Patří sem také pornografické natáčení, nebo fotografování dětí v takových situacích. Existuje i bezkontaktní forma zneužívání, při které většinou dochází k nucenému přihlížení sexuálnímu styku jiných osob. Zneužívání se může týkat dětí jakéhokoli věku. Nutno podotknout, že i teenagerům způsobuje obzvlášť velké problémy. Na rozdíl od dětí v předškolním věku si totiž uvědomují, že ne v každé rodině dochází ke zneužívání, či týrání. V takovém případě pro ně může být těžké smířit se s tím, že k ukončení sexuálního zneužívání bude nutné oslovit jinou dospělou osobu, ke které však právě díky těmto zkušenostem ztratili důvěru.

Někdy je pro děti těžké uvěřit, že jim rodiče skutečně ubližují. Je pro ně snazší si vybudovat jakýsi obranný mechanismus, tedy myslet si, že mají rodiče pro své chování nějaké racionální důvody. Je však důležité si uvědomit, že by pro dospělého neměl existovat žádný dobrý důvod, aby dítěti či dospívajícímu ubližoval a bylo ohroženo jeho zdraví nebo blaho.

Cílem práce tedy je poukázat na problém, který je celému světu dobře znám - páchaní násilí na dětech, ale jeho řešení se často „odkládá“.. Společnost si jej sice uvědomuje, ale mnohdy nevidí, nebo nechce vidět, že problém vůbec existuje. Jak moc ho mají v podvědomí lidé různých věkových kategorií? Vědí, jaké jsou všechny formy zneužívání, či jak se dá řešit, když je dítě zneužíváno?



# 1. Zneužívání dětí a formy zneužívání

*„Mnoho lidí v naší zemi považuje individuální rodinu za základní jednotku společnosti. Věří, že by rodiče měli být schopni sami zajistit všechno potřebné k péči o děti. Tito lidé považují za známku selhání, když mají rodiče nějaké potíže nebo když potřebují podporu jiných lidí a stydí se za to.“<sup>1</sup>*

V rodinách, které jsou izolovány a přerušují styky s přáteli a sousedy, drží se v ústraní a do jejichž chodu mnohdy nevidí ani příslušníci širšího rodinného kruhu, existuje velká pravděpodobnost zneužívání či týrání. Tyto rodiny mívají méně přátel a méně kontaktů se sousedy.

Rodina je představována jako jednotka, jejíž soukromí musí být respektováno za všech okolností, a tato skutečnost pak často brání k zasažení do jejich života, ve kterém s vysokou pravděpodobností dochází k týrání či zneužívání.

## 1.1 Psychické a emocionální týrání a zanedbávání

- Tento typ týrání a zanedbávání je podle všech zdrojů nejtěžší rozeznat i přes to, že může mít stejně poškozující následky jako jakákoli jiná forma zneužívání/zanedbávání.
- Nedochází zde k uspokojování citových potřeb dítěte týkajících se náklonnosti ze strany rodičů, není brán zřetel na pocity dítěte, že někam patří.
- Zpravidla se vyskytuje v kombinaci s jinými formami zneužívání. Nejčastěji pak společně s fyzickým zneužíváním.
- Dochází k častým nadávkám, k ponižování, zesměšňování, pohrdání, křiku nebo opakovaným výbuchům vzteku, dítě slouží jako snadný terč ke směřování nastřádané frustrace dospělého.
- Objevují se různé formy odmítání, zavrhování, ignorování, přehlížení dítěte.
- Velmi často dochází k vydírání, manipulaci, neustálému srovnávání s úspěšnějším sourozencem či nepřiměřenému zveličování úspěchů cizích dětí.

---

<sup>1</sup> MUFSON, Susan a Rachel KRANZ. *O týrání a zneužívání*. Praha: Nakladatelství Lidové noviny, 1996. Linka důvěry. ISBN 80-7106-194-8.

- Mnohdy není respektováno soukromí dítěte (dochází mj. k přehnanému kontrolování, nepřiměřeně striktnímu režimu výchovy apod.).
- V neposlední řadě bývají odepírány pochvaly či ocenění.

Přestože tato forma zneužívání nezanechává viditelné fyzické stopy na dítěti, může mít hluboký negativní dopad na duševní vývoj dítěte a v důsledku toho i na budoucí osobní život a sociální vztahy v dospělosti. Celkově je psychické a emocionální týrání takové chování, které ničí sebedůvěru dítěte. Děti tak totiž dochází k závěru, že jsou k ničemu, že je nikdo nemá rád a nikam nepatří. Jsou to však právě rodinné vztahy, které bývají častou příčinou psychických onemocnění, např. úzkostí, depresí, maniodepresivních poruch apod.

## **1.2 Tělesné zanedbávání**

Fyzické zanedbávání je v mnoha případech způsobeno chudobou nebo závislostí na alkoholu či jiných drogách. I v těchto následujících případech platí, že pokud rodič či dospělý člověk tímto způsobem s dítětem zachází, jedná se o zanedbávání bez ohledu na to, jaké důvody k tomu rodič či dospělý má.

- Dítěti se nedostává dostatečného množství jídla a nemá přístřeší. (Pokud však stejně trpí i rodič, například bezdomovec, nejde o zneužívání dítěte, ale spíše o následky způsobené chudobou a případ se řeší jinak.)
- Pokud dítě nemá oblečení, které má adekvátně odpovídat jeho věku, danému počasí a prostředí, ve kterém se pohybuje.
- Pokud dojde k ponechání malých dětí bez náležitého dozoru, odpovědného dospělého či dospívajícího, který by dítě pohlídal.
- Za zanedbávání se považuje dokonce i to, když je po dítěti či dospívajícím vyžadováno, aby trávil pravidelně dlouhé hodiny či dny hlídáním mladších sourozenců (např. na úkor vlastní seberealizace).
- Pokud se po dětech žádá zastávání nepřiměřeného množství domácích prací. Především pokud musí děti vykonávat práci, která je jejich věku nepřiměřená, nebo pokud mají více zodpovědnosti za domácnost než některý z rodičů.

### 1.3 Tělesné týrání

Jakýkoli fyzický čin nebo zanedbání, které poškozují zdraví nebo blaho dítěte či mladistvého, který nedovršil osmnácti let, je považováno za fyzické týrání, takže je protizákonné. Patří sem například:

- Jakýkoli tělesný kontakt, který zanechává škrábance, podlitiny, nebo zlomeniny.
- Silné třesení, především pokud jde o malé dítě.
- Opaření horkou vodou a popáleniny od ohně, rozpáleného tuku, či jiné.
- Škracení, dušení, svazování, připoutávání.
- Sražení dítěte na zem, shazování/smýkání ze schodů, proti stěně či nábytku.
- Nucení dítěte stát nebo sedět v nepohodlné pozici, nebo na místě, které v dítěti nějakým způsobem probouzí strach.
- Odepírání spánku či potravy. Nucení podstoupení fyzického utrpení či nebezpečného úkolu.
- Bití pěstmi, zbraněmi, nebo jakýmkoli předměty, př. lampa, pohrabáč, pánev, elektrická šňůra atp.
- Bývalé výchovné metody (často prosazovány i ve školství), jako např. bití rákoskou, holí nebo řemenem, mohou být v dnešní době také brány jako týrání, především pokud jsou zanechány jizvy, podlitiny, nebo pohmožděniny.

Co se výchovy týče, trest je občas na místě, ale rozhodně by nemělo docházet k možné záměně s týráním či jinými nepřiměřenými až surovými tresty. Vyjádřit zlost je možné i jinak, než tak, že se člověk dopustí zneužívání, či ohrozí zdraví dítěte. Některé děti rodičů, kteří je tělesně týrají, se občas snaží předstírat, že k ničemu takovému nedochází i přes to, že mají na těle jizvy nebo jiné důkazy týrání. Je pro ně totiž mnohokrát méně bolestivé předstírat, než si přiznat pravdu o tom, že jim rodiče ubližují. Ignorovat veškeré následky zneužívání je snadné. A je také snadné předstírat, že ony důsledky nemají co dělat s tělesným, psychickým a emocionálním týráním nebo sexuálním zneužíváním. Každopádně, daný problém se vyřeší jedině tím, že se k němu člověk postaví čelem.

## 1.4 Sexuální zneužívání

Výše zmiňované typy zneužívání se týkaly především vztahu rodiče a dítěte. Tato forma zneužívání je však do jisté míry odlišná, jelikož zneužívající nemusí být pouze rodič, ale může jím být i učitel, člověk najatý na pohlídání dítěte či jiný příbuzný, sourozenec, rodinný přítel atp. Tato záležitost rovněž není spjatá pouze s dospělými - sexuální zneužití může spáchat i člověk mladší 18 let, pokud je významně starší než oběť, nebo když je v pozici, která mu dává nad druhým dítětem/mladistvým určitou moc, ať už ve fyzické, anebo psychické podobě.

*„Fenomén využívání dětí k sexuálnímu uspokojení dospělých je pravděpodobně stejně starý, jako lidstvo samo. Historikové například zaznamenali, že římský císař Tiberius si dával sát svůj penis kojenci, kteří nebyli odstaveni od kojení.“<sup>2</sup>*

Sexuální zneužívání se podstatně liší od fyzického či emocionálního zneužití. Stejně jako v jiných případech zneužívání, je i tady důležité uvědomit si, že jakmile se cítíme v případě či důsledku nějakého chování nepříjemně, jde o sexuální zneužívání. V případě sexuálního zneužívání se nemusí nutně jednat jen o přímý sexuální styk, ale zahrnuje kterékoli z následujících příkladů:

- Líbání, které je nějakým způsobem agresivní, nepříjemné a nechtěné ze strany oběti.
- Tajné či otevřené sledování/pozorování při koupeli, používání toalety, nebo při jakékoli jiné aktivitě, která se za normálních okolností odehrává v soukromí. (Samozřejmě se v tomto případě nejedná o malé děti, které zatím neovládají základní dovednosti v ohledu hygieny, jako např.: jak se koupat, dojít si na toaletu atp., i v těchto případech však daná pomoc dospělého či dospívajícího může nabývat rázu zneužívání).
- Nucení do pozorování samotného zneužívajícího, nebo jiné osoby při oblékání, svlékání, koupání, používání záchodu, nebo při jiných soukromých činnostech.
- Nucené poslušání něčí „sprosté řeči“ popřípadě příkaz k tomu, aby tak dítě či dospívající mluvil.
- Jakýkoli kontakt úst a genitálií

---

<sup>2</sup> PÖTHE, Petr. *Dítě v ohrožení*. 2., rozš. vyd. Praha: Nakladatelství G plus G, 1999. ISBN 80-86103-21-8.

Pokud se nějaký dospělý, rodič či příbuzný dopouští takového chování, může mít dítě pocit, že je něco v nepořádku, aniž by třeba přesně vědělo, co přesně je špatně. Dospívající mají většinou problémy s rozpoznáním sexuálního zneužívání, jelikož to, co pro ně bylo správné, když byli dětmi, už pro ně nemusí být správné, jakmile dosáhli puberty. Je například přirozené, když otec koupe svou tříletou dceru a pomáhá jí, když je však dceři například 13, už je to zasahováním do jejího soukromí.

Zneužívání se obecně může týkat dětí jakéhokoli věku, ale teenagerům přináší obzvláště závažné problémy. Zhruba polovina dospívajících, kteří jsou nějakým způsobem zneužíváni, byla zneužívána i v dětství. I přesto, že tito dospívající vyrůstali v podmínkách zneužívání, už nejsou těmi bezmocnými dětmi, jako byli dříve, a také si uvědomují to, že zneužívání jakékoli formy nebývá zvykem v každé rodině, nedokáží situaci radikálně řešit. To však může dospívajícího dostat ještě do horší situace. Teenager je blíže dospělosti, ale dosud nedospěl úplně. Ve většině případů si dospívající nedokážou vydělávat tolik, aby se sami užívali mimo domov, ještě stále podléhají autoritě dospělých, a často jsou dokonce bráni svým okolím jako nedůvěryhodní. Z těchto důvodů pak často nedokáží zabránit jakémukoli psychickému či fyzickému nátlaku, posléze samotnému zneužívání.

### **1.4.1 Incest**

Je součástí sexuálního zneužívání v rámci příbuzenských vztahů.

I přes známý fakt, že v historii bylo v určitých kulturách celkem běžné, že do manželského svazku vstupovali i nejbližší příbuzní, např. bratr se sestrou, není v dnešní době incest považován za společensky přípustnou formu vztahu. V dnešní době je proto tento jev ošetřen zákonem, který takové jednání zakazuje a považuje za nepřípustné, jedná-li se o nejbližší pokrevní příbuzné. Většinou se incest chápe jako pohlavní styk mezi příbuznými.

*Pojem incest náš právní řád neužívá. V trestním zákoně je však možno nalézt ustanovení § 245, jež upravuje trestný čin soulože mezi příbuznými. Podle tohoto ustanovení je trestný ten, kdo vykoná soulož s příbuzným v pokolení přímém nebo sourozencem. Z hlediska sourozeneckého vztahu zákon nerozlišuje mezi sourozenci plnorodými a polorodými. Proto soulož vykonaná mezi sourozenci vlastními je hodnocena stejně jako soulož vykonaná mezi sourozenci nevlastními.<sup>3</sup>*

Dále lze incest brát také jako sexuální zneužívání dítěte osobou, která je s dítětem/mladistvým ve vztahu, který má k dítěti nějakou rodičovskou povinnost/rolí, a celkově patří

---

<sup>3</sup> Incest: epravo [online]. [cit. 2016-11-19]. Dostupné z: <http://www.epravo.cz/top/clanky/incest-15379.html>

k nejzávažnější formě sexuálního zneužívání dětí. Narušení incestního zákazu jakýmkoli způsobem, má většinou za následek rozpad rodiny a rodinných struktur.

### **1.4.2 Pedofilie**

Ne každý pachatel sexuálního zneužití je pedofil. „Nepedofilní“ pachatelé mohou mít sex s dětmi třeba proto, že není dostupný jiný sexuální objekt. Zatímco pedofilové jsou na sex s dětmi primárně zaměřeni. Pedofilii se rozumí jistá forma sexuální deviace, u níž jde o erotické zaměření na chlapce či dívky bez znaku dospívání. Nejčastěji se jedná o dívky a chlapce ve věku pěti až dvanácti let. Toto pedofilní zaměření může mít povahu heterosexuální, homosexuální, či dokonce bisexuální. Při zjišťování pedofilie může být jedním z vodítek tzv. pedagogicko-estetický komplex. (Petr Weis 2005) Významem onoho komplexu je to, že celková povaha daného pedofila je dost obdobná a strukturovaná podobně jako osobnost dítěte. Proto je „svět dětí“ pedofilům tolik blízký. Cítí v něm pocity bezpečí, jsou uvolnění a cítí se neutlačováni úzkostnými očekáváními. Nehledě na to, že dětem rozumí a v jejich kolektivu jsou většinou velmi dobře přijímáni. Většinou hrají nějakou roli staršího kamaráda a žijí v celkové atmosféře dětského světa. Tento fenomén je v dnešní době velmi často skloňován napříč médii, jelikož díky internetu vyvstaly pro pedofily nové možnosti v ohledu nalézání potenciálních obětí. Je velmi snadné vytvořit si na některé ze sociálních sítí či v rámci online her falešný profil a jeho prostřednictvím navazovat vztahy s povětšinou velmi zranitelnými dětmi. Rodiče v takové chvíli nejsou schopni rozlišit, je-li jejich dítě v kontaktu s kamarády-vrstevníky, anebo skrývá-li za profilovou fotkou podoba úplně jiná a pro jejich dítě krajně nebezpečná. Další vlastností „dnešních“ pedofilů jsou nejen „sítě“, v tomto případě skupiny dětí, se kterými pedofil udržuje hned několik vztahů a pečlivě si vybírá následnou oběť, ale i schopnost „zpracovávat“ jednu jedinou oběť v rámci týdnů, měsíců, popř. i let. Na závěr je nutno poznamenat, že trpělivost, kterou devianti tohoto rázu vůbec mají, je dalším velmi nebezpečným hlediskem - navázání důvěrného vztahu s dítětem před prvním setkáním může mnohdy trvat výše zmíněné týdny i měsíce. Za tuto dobu se danému člověku (zejm. od dívek) může podařit získat například intimní fotografie, které mohou následně sloužit jako prostředek vydírání k uskutečnění schůzky, stejně jako kupříkladu důvěrné údaje, jako je místo bydliště nebo škola, kterou dítě navštěvuje, a kde si pedofil může na dítě počkat, začne-li se mu dítě na internetu nějakým způsobem vyhýbat apod.

## **1.5 Komerční zneužívání dětí**

Při celkovém řešení problematiky sexuálního zneužívání dětí jsou stále více známé případy jisté zvláštní formy - tou je komerční zneužívání dětí. Tato forma je považována za jednu z nejzávažnějších forem zneužívání dětí. Komerční sexuální zneužívání dětí lze rozdělit na tři oblasti. Těmi jsou – dětská prostituce, obchodování s dětmi za účelem pohlavního styku a dětská pornografie. Tento problém je rozšířený po celém světě (zejména pak v chudších oblastech, kde jsou děti mnohdy nuceny okolnostmi využít vlastní tělo k finančnímu zajištění rodiny či k získání finančních prostředků na vlastní vzdělání) a týká se milionů dětí.

Následkem jsou pak nejen pohlavní infekce a nemoci získané nedostačujícími hygienickými podmínkami při vykonávání činností spojených s pohlavním stykem, ale také psychická traumata, která mnohokrát vyústí až v úplnou devastaci osobnosti dítěte. V nejhorších případech pak tato devastace osobnosti končí sebevraždou anebo úmrtím v důsledku fyzického či psychického vyčerpání. Nutno však podotknout, že ona psychická traumata komerčnímu zneužívání mnohokrát předcházejí, bylo-li dítě v minulosti vystaveno psychickému či sexuálnímu zneužívání (v užším či širším rodinném kruhu, ve škole apod.), vypjaté (finanční, sociální) situaci v rodině či fyzickému násilí, jehož mohlo být dítě jak přímým svědkem, tak i přímým účastníkem.

Oblast dětské prostituce se dá následně rozdělit podle různých kritérií do dalších kategorií - bere se v potaz například skutečnost, jde-li čistě o provozování činností spojených s pohlavním stykem za peněžní odměnu, čili služba kuplíře směrem k zákazníkovi, kdy dítě je prostředkem k uspokojení poptávky, anebo je-li dítě či mladistvý využíván přímo jako prostředek obchodu, popřípadě k aktivitám spojeným s dětskou pornografií (výroba a šíření fotografií a videí vyobrazujících dítě jako sexuální objekt). Dále je možné dětskou prostituci rozdělit na dívčí a chlapeckou.

V případě dívčí prostituce se jedná zejména o skupinu dívek mezi 12-18 lety, která je následně využívána především k heterosexuální prostituci (ať už ve formě přímého kontaktu, anebo ve formě živých internetových přenosů či tzv. “call-girls”).

V případě prostituce chlapecké se jedná o věkově obdobnou skupinu, působící jak v heterosexuální, tak homosexuální praxi, která je mnohem populárnější u chlapců než u dívek, a je praktikována bez ohledu na vlastní sexuální orientaci zneužívaného chlapce. Stejně jako dívky, i chlapci mohou být zneužíváni k prostituci na několika úrovních, tedy jakožto společníci salónní (zejm. homosexuální praxe společníků), pouliční (často výše zmiňovaní

chlupci ve finanční nouzi apod.), či jako “call-boys” (popř. “kept-boys” či “rent-boys”, které si zákazníci najímají na kratší či delší časové úseky pro “soukromé” účely).

## 1.6 Dětská pornografie

*Prakticky neexistuje žádná jednoznačná definice pornografie. Někteří lidé považují za pornografii už zobrazování nahého lidského těla. Odsuzování pornografie bývá často zástěrkou odsuzování sexu jako takového.<sup>4</sup>*

Dětská pornografie je jistým druhem pornografie, ve které jsou zobrazeny dítě či děti jako sexuální aktéři nebo objekty. Dětskou pornografii lze určit mnoha způsoby. Pokaždé se však jedná o znázornění sexuálních motivů nebo aktivit, ve kterých je dítě zobrazeno jako sexuální objekt či aktér. Znázorněny jsou například v podobě videozáznamu, nebo fotografie. To celé slouží a je určeno k vyvolání pohlavního vzrušení. Většinou se jedná například o fotografie/snímky dětí, které jsou obnažené a zachycující polohy skutečného či předstíraného sexuálního styku, nebo také snímky obnažených dětí v polohách vyzývavě poukazující na pohlavní orgány. Trestného činu se přitom člověk na území České republiky dopouští už pouhým přechováváním tohoto typu pornografie za účelem následného šíření, prodeje, zpřístupnění veřejnosti, dále pak převážením, vyvážením, dovážením či zpřístupněním pro osoby mladší 18 let apod.

Co se pak vlastní výroby týče, § 205b „Zneužití dítěte k výrobě pornografie“ trestního zákona zní: *“Kdo přiměje, zjedná, najme, zláká, svede nebo zneužije dítě k výrobě pornografického díla nebo kořistí z účasti dítěte na takovém pornografickém díle, bude potrestán odnětím svobody na jeden rok až pět let.”<sup>5</sup>* (V případě, jde-li o skupinu spolupracovníků, sazba se pohybuje mezi třemi a šesti roky odnětí svobody.)

---

<sup>4</sup> WEISS, Petr. Sexuální zneužívání dětí. Praha: Grada, 2005. Psyché (Grada). ISBN 80-247-0929-5.

<sup>5</sup> [http://business.center.cz/business/pravo/zakony/trestni\\_zakon/cast2h5.aspx](http://business.center.cz/business/pravo/zakony/trestni_zakon/cast2h5.aspx)



## 2. Příklady zneužívání dětí

V rámci zpracování maturitní práce bylo prováděno vlastní šetření v oblasti zneužívání dětí. Díky návštěvě Krajského ředitelství policie Středočeského kraje v Praze na Zbraslavi, byl nahrán rozhovor s vrchní komisařkou v hodnosti kapitána se specializací na trestní činnost mládeže a na mládeži, převážně mravnostní trestné činnosti Mgr. Dagmar Šnýdrovou. Také byla získaná kazuistika<sup>6</sup>, díky které lze přiblížit, jaké se u nás objevují formy zneužívání, jak probíhají a jak se řeší.

### 2.1 Příklad č.1

Krajský soud v Praze rozhodl v hlavním líčení konaném dne XXX v senátě složeném z předsedkyně XXX a přísedících XXX takto:

Obžalovaný nar. XXX v XXX s účinností ve vazbě ve vazební věznici XXX.

Je vinen, že dne XXX v odpoledních hodinách v obci XXX, v rodinném domku, kam pod záminkou umytí oken za slíbenou odměnu ve výši 100,- Kč vylákal poškozenou nezletilou, (11) vědom si jejího věku, v úmyslu docílit sexuálního uspokojení začal na posteli líbat a osahávat přes oblečení na prsou a přirození, a přesto, že se nezletilá bránila slovně a kopáním a štípáním, postupně ji svlékl, položil na postel, líbal na ústa a prsa až k přirození, sám se svlékl a přes trvajícím odpor se mu podařilo pohlavním údem vniknout do jejího přirození, čímž jí způsobil perforaci panenské blány, a následně ji prováděl orální praktiky, přičemž si svým mobilem vyfotil obnažené přirození nezletilé poškozené a snímky si uložil na paměťovou kartu.

**To znamená, že: jiného násilím donutil k souloži a pohlavnímu styku provedenému způsobem srovnatelným se souloží, a spáchal takový čin na dítěti mladšímu patnácti let. Zneužil dítě k výrobě pornografie.**

#### Obžalovaný

- popřel, že by se souzeného skutku dopustil. Toho dne si prý jel se svou přítelkyní vyřídít trvalý pobyt n cizinecké polici, zatímco šla přítelkyně navštívit svou matku. Cestou domů si

---

<sup>6</sup> Kazuistika - Jedná se o určitý popis, či výklad konkrétních případů. Jinak také případová studie, na které jsou popsány a vysvětleny určité jevy.

dal v restauraci brambory s řízkem a k tomu malé pivo a malého panáka vodky. Na nádraží si dal další pivo a dva až tři panáky vodky. Poté se vracel domů a cestou viděl na chodníku u zastávky kočku. Hladil ji. Vzápětí přišla malá holčička a kočku si hladila společně s ním. Údajně se ho zeptala, zda by mu nemohla umýt okna a vydělat si tak nějaké peníze. Je možné, že se v této souvislosti bavili i o jejím věku. Protože mu jí bylo líto, souhlasil a zašel do obchodu pro mycí prostředek. Dívka šla pak spolu s ním. V půli cesty se ale vrátila, jelikož na ni prý volaly kamarádky. Když přišel domů, lehl si, protože byl trochu opilý. Po nějakém čase však někdo zaklepal na dveře. Byla to ta holčička, takže ji pustil dál a připravil jí věci na mytí oken. Ona si mezitím sedla na postel. Když vše připravil, což mohlo trvat asi deset minut, podívala se na hodinky a řekla, že už musí jít, protože jde s maminkou k doktorovi zjistit, zda nečeká miminko. V jeho domě tak mohla být nanejvýš 15 minut. Po té, co odešla, zjistil, že doma nemá perlivou vodu, takže jel na kole do obchodu. Když se vrátil, čekal na něho nevlastní otec poškozené se svým synem a i sama poškozená. Začali se ho vyptávat, proč má poškozená na oblečení krev, přičemž celé věci dodnes nerozumí. Hledal telefon, který si do obchodu nebral a nechal ho ležet na stole, aby mohl zavolat policii. Nevlastní otec poškozené však řekl, že už to sám udělal. Když se vrátil domů, aby zavolal své přítelkyni, přišla policie, povalila ho na zem a telefon se rozbil. Opakovaně odmítal, že by se něčeho takového dopustil. Sexuálně ho přitahují spíše starší ženy. Se svou přítelkyní měl pohlavní styk tak pětkrát do měsíce, přičemž (jak nově sdělil až ve své výpovědi při hlavním líčení) naposledy toho dne ráno, kdy z jeho strany došlo k vyvrcholení, takže se mohlo něco dostat i na povlečení. Také odmítal, že by měl nějaké problémy s pitím, návštěvu poškozené si pamatuje přesně a pokud by nějak výrazně pil, určitě by nebyl schopen jet na kole. S mobilním telefonem neumí moc zacházet, navíc ho nechal v otevřeném domě, takže fotografie mohly být pořízeny během doby, kdy byl nepřítomen.

Ze souzeného skutku je však jednoznačně usvědčován výpovědí poškozené - (jejíž výpověď byla při hlavním líčení přehrána z důvodu takového, že znalec z odvětví psychologie nedoporučil její opakovaný výslech).

**Poškozená** uvedla, že se toho dne cestou ze školy bavila na zastávce s dalšími dětmi. Po nějaké době přišel na zastávku muž a začal hladit kočku, kterou si hladila i ona. Zeptal se jí, zda mu nechce umýt okna a sliboval odměnu ve výši 100 Kč. Muže neznala, v minulosti ho viděla pouze jednou, když šla kolem jeho domu, kde se rozčiloval. Nakonec se ale nechala přemluvit. Muž zašel do krámu koupit prostředek na mytí oken a společně začali odcházet. Holky na ni ale volaly, takže se vrátila a varovaly ji – říkaly, že je to nějaký úchyl a nemá

s ním chodit. Ona jim ale řekla, že slib musí dodržet. Jelikož ostatní kamarádky odešly, nechala tam jedné svou tašku s tím, že se do půl čtvrté vrátí a šla za mužem do jeho domu. Zaťukala na okno a řekla mu, že potřebuje dva hadříky, kýbl s vodou a že musí být do půl čtvrté zpátky, protože na ni čeká kamarádka. On se jí zeptal, jestli kouří a dal jí cigaretu, kterou šla típnout ven. Vrátila se dovnitř a zula si boty, aby mola bosa vylézt na postel a umýt okno. (říkal, že nemá lézt na postel v botách) Muž ji ale začal osahávat, posadil ji na postel, dával jí pusy a jazyk strkal do jejích úst. Sahal ji přes oblečení na prsa a ptal se, jestli se na ně může podívat. Řekla, že ne, on jí ale svlékal oblečení a prsa začal ocucávat. Postupně jí sundal veškeré oblečení – ponožky, kalhoty, kalhotky, podprsenku a mikinu. Vzpírala se, křížila ruce na prsou a držela si oblečení, aby jí ho nemohl svléknout. Měl ale sílu, takže se nemělo cenu vzpírat. Když jí všechno svlékl, podařilo se jí znovu obléci bílou mikinu. Muž ji položil na postel a lehl si vedle ní. Dával jí pusy, cucal prsa, pak jel ještě níž a dole jí olízal přirození. (poškozená použila termín pipku). Potom jí opět dával pusy a mezi nohy jí strkal prst. Svlékl si kalhoty a trenýrky, lehl si na ni, zakryl jí oči, dával pusy a svým přirozením (poškozená použila termín péro) do ní vnikl. Bránila se rukama i nohama, muže odstrkovala, štipala, ale on jí dal nohy na ramena a podařilo se mu do ní vniknout. Říkala „ne“ ať toho nechá, bolelo jí to, on ale říkal „ne“. Když pak vstala, zjistila, že jí teče krev, kterou měla na rukou a na stehnech. Muž jí dále řekl, že si chce její přirození vyfotit, bránila se, dávala nohy k sobě, on ji ale přemohl, nohy jí zvedl a držel koleny, takže si ji nakonec vyfotografoval svým mobilním telefonem. Ještě si na ni lehl a znovu jí dával pusy. Potom jí dovolil, aby se oblékla, na rozloučenou ji dal pusy a stokorunu v drobných. Když od muže odešla, potkala kamarádku a její prarodiče. Její děda chtěl vědět, v jakém domě byla, takže mu řekla, že je před domem písek. Potom šli na zastávku, kde ji autem vyzvedl její bratr. Přijel pro ni někdy kolem půl páté. Doma pak zjistili, že má na oblečení krev, takže nakonec řekla, kde byla. Její matka ji potom poslala spolu s otcem a bratrem, aby se jeli na místo podívat. Když tam přijeli, muž nebyl doma, po chvíli ale dorazil na kole. Začal se vzpírat, že to neudělal a otec zavolala policii.

### **Svědék 1**

Nevlastní bratr poškozené vypověděl, že se toho dne vrátili spolu se svou nevlastní matkou domů po patnácté hodině a zjistili, že poškozená ještě nepřišla ze školy. Měli strach a tak se jí vydal hledat autem po okolí. Nebylo to poprvé, občas se toulala. Nakonec ji objevil na zastávce. Nastoupila do vozu a působila divně. Byla zamlklá, když přijeli domů, ani nepozdravila. Při převlékání si její matka všimla, že má na zádech na tričku červenou skvrnu

a na kalhotkách taky. Ptali se jí, co se stalo, poškozená však byla vystrašená a zapírala, říkala, že je vše v pořádku. Po čase z ní vypáčili, že jí nějaký pán řekl, že to nesmí říct. Po dalších dotazech nakonec prozradila, že jí jistý pán nabídl peníze, když mu umyje okna a dolů jí strkal hlavu a to, co mají dole kluci. Spolu se svým otcem a poškozenou jeli tam, kam jim poškozená ukázala cestu. Na místě v tu dobu nikdo nebyl. Dům byl otevřený, šli pouze na pozemek a bouchali na dveře. Čekali cca 10 minut a pak se objevil obžalovaný na kole. Tvrdil jim, že nic neudělal, poškozená se ho sama ptala, zda si může vydělat peníze, takže ji nabídl to mytí oken a pak mu tvrdila, že jde na vyšetření s maminkou, jestli nečeká miminko. Otec nakonec zavolal policii a obžalovaný začal být nervózní. Neustále chodil do domu a ven, popíjel z nějaké lahve průhlednou tekutinu a otcí dokonce nabídl 20.000 Kč, když obvinění stáhne. Dodal, že obžalovaného nikdy předtím neviděl. S poškozenou mají kamarádský vztah. V rodině pak před sebou nechodí nazí. Poškozená je hyperaktivní a důvěřivá, takže s ní někdy bývaly problémy. Stalo se, že šla ven a nic neřekla, občas ji hledali. Ve škole pak byla drzá, nedělala úkoly, nechtěla se učit. Nyní opakuje 5. třídu, protože propadla z českého jazyka. Situace je lepší, zklidnila se.

## **Svěddek 2**

Shodně situaci popsal i druhý svědek (nevlastní otec poškozené). Uvedl, že měl ten den dovolenou. Manželka a syn jeli odpoledne k doktorovi. Vrátili se kolem čtvrté hodiny a zjistili, že poškozená ještě není doma. Syn ji tedy šel hledat a přivezl ji domů. Působila normálně, byť trochu nervózní. Manželka si pak všimla, že má vzadu na mikině a na kalhotkách krev. Vyptávali se, co se stalo, ona jim to ale nechtěla říct. Postupně připustila, že se něco stalo, jistý pán jí ale říkal, aby to neříkala. Nakonec – svědek uvedl, že si nevezpomene, jak přesně to poškozená řekla - jim ale sdělila, že jí ho tam pachatel strkal. Spolu se synem a dcerou, která mu ukazovala cestu, jeli k domu obžalovaného. Když přijeli na místo, klepal na dveře, ale nikdo neotevřel. Čekali a obžalovaný po chvíli přijel na kole. Když ho se situací konfrontovali, bránil se, že holce pouze koupil iron a šla mýt okna, což nestihla, protože musela jít k doktorovi, zda nečeká dítě. Zeptal se na to poškozené, ta však uvedla, že jí o tam na posteli strkal. Zavolal tedy policii. Chování obžalovaného mu nejdříve přišlo normální – říkal, aby policii zavolal, že nic neprovedl, pak mu ale nabízel 20.000 Kč, když to neudělá. Domnívá se, že obžalovaný pil – sám mu to říkal, že byl v hospodě a opilý mu přišel, už když přijel.

K poškozené uvedl, že měla problémy s učením, stopovala, nejezdila domů autobusem a také kradla a plácala chlapce po zadku. Když se jí na to ptali, nic jim k tomu neřekla. Snažili se to

s ní řešit, probírali to, že nesmí chodit s cizími lidmi, ale šlo jí to jedním uchem tam a druhým ven. Jinak je přátelská k druhým lidem.

V případě vypovídají i další svědci a odborníci, pro tuto práci však bylo vybráno jen pár z nich.

### **Závěr**

Pro dokazování dospěl soud k nepochybnému závěru, že se obžalovaný souzeného skutku dopustil. Ze spáchání předmětného činu je zde jednoznačně usvědčován velice přesvědčivou výpovědí poškozené, která – je jak patrné z pořízené nahrávky, celkového způsobu vystupování a vyjadřování – evidentně dříve nedisponovala žádnými zkušenostmi v sexuální oblasti. Svými slovy, z nichž je zřejmá naprostá nezkušenost v těchto věcech, přesvědčivě popsala jednání obžalovaného.

Obžalovaný byl již v minulosti soudně trestán pro rozličné trestné činy, za které mu byly ukládány též nepodmíněné tresty odnětí svobody. Celkem má 6 záznamů v rejstříku trestů. Při úvaze o druhu a výši trestu přihlédl soud ke všem výše uvedeným skutečnostem, které zhodnotil z hlediska povahy a závažnosti spáchaného skutku, osobních, rodinných a majetkových poměrů obžalovaného, jeho dosavadního způsobu života i možností jeho nápravy. V daném případě vzal v potaz fakt, že trest je zde ukládán jako úhrnný za dva trestné činy. K tíži obžalovaného pak přičetl především mimořádnou společenskou škodlivost zločinu znásilnění i způsob jeho provedení, kdy oběť se zde stala velmi mladá, tehdy desetiletá a v tomto směru/v sexuální oblasti nezkušená dívka. Navíc je třeba poznamenat, že v chování obžalovaného se již v minulosti objevily sklony k páchaní trestné činnosti, od které ho neodradily ani opakovaně ukládané nepodmíněné tresty odnětí svobody, dle znaleckého posudku je pak prognóza jeho resocializace hodnocena jako jednoznačně nepříznivá. Podle zásad uvedených v trestním zákoníku a zhodnocení celé věci, kdy vzal soud v potaz zmenšenou ovládací složku v jednání obžalovaného způsobenou poruchou osobnosti v kombinaci s požitým alkoholem a k jeho dobru přičetl fakt, že se v minulosti žádných násilných skutků nedopustil, mu uložil nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání devíti let – tedy lehce nad polovinu zákonné trestní sazby. Vzhledem k tomu, že se obžalovaný trestné činnosti dopustil pod vlivem alkoholu, přičemž na této látce u něho byla zjištěna rozvíjející se závislost a dle závěrů znalců je právě z tohoto důvodu v kombinaci s poruchou osobnosti jeho pobyt na svobodě potenciálně nebezpečný, bylo mu dále v souladu s doporučením znalců uloženo ochranné protialkoholní léčení v ústavní formě.

## 2.2 Příklad č. 2

V tomto případě nabídl obžalovaný odvoz poškozené, která to přijala. V průběhu cesty odbočil obžalovaný na polní cestu, kde zastavil na odlehlém místě, vystoupil z vozidla, otevřel levé zadní dveře, kde nezletilá poškozená seděla, v úmyslu donutit ji násilím k pohlavnímu styku. Nejprve se jí snažil přelepit ústa lepicí páskou, což se mu nepodařilo, neboť se nezletilá poškozená bránila a odstrkovala jej, na což reagoval tak, že ji udeřil pěstí na pravou stranu čela, sedl si k ní na zadní sedadlo, zamkl všechny dveře vozidla zevnitř, poškozenou otočil tak, že k němu byla zády v poloze na břicho, přičemž ji opakovaně narazil o boční okénko na pravé straně auta, stáhl jí kalhoty spodní kalhotky, sám se obnažil, nalehl na ni a opakovaně jí vsouval prsty do pochvy a konečník, třel svůj pohlavní úd, až u něj došlo k vyvrcholení, poté svého jednání zanechal a nezletilá z místa odešla.

**Tedy: jiného násilím donutil k pohlavnímu styku, provedenému způsobem srovnatelným se souloží a takový čin spáchal na dítěti mladším 15 let. (Jedná se o zvlášť závažný zločin znásilnění.**

**Obžalovaný** v přípravném řízení při výslechu uvedl, že to co je uvedeno v usnesení o zahájení trestního stíhání je pravda, pouze s tím rozdílem, že s nezletilou neměl pohlavní styk – „nedal jí ho tam“. Při svém dalším výslechu však uvedl, že na něj poškozená mávala a proto ji nabídl, že ji odveze domů. Zná ji od vidění, jde o příbuznou rodiny, která bydlí vedle jeho přítelkyně. Potvrzuje, že na polní cestě zastavil, byl zfetovaný a neví, proč to udělal. Měl s sobě marihuanu a pervitin, půl gramu pervitinu, marihuanu nedokáže odhadnout, ale kouřil 1 gram denně. Po zastavení přešel do zadní části vozidla, kde seděla nezletilá, sedl si vedle ní a snažil se přelepit jí pusku páskou, tu však nezletilá strhla. Pak jí převázal ruce drátem, ten také za chvíli sundala. Otočil ji tak, že klečela a měla hlavu směřující k pravému zadnímu okénku, stáhnul jí kalhotky a vsunul prst do její vagíny. Poté obnažil své přirození a začal masturbovat, k vyvrcholení došlo na zadním sedadle. Pak se oblékl a poškozená nezletilá rovněž. Celou dobu nezletilá plakala, bylo vidět, že se bála. Když jí strčil prst do vagíny, říkala, že to ještě nikdy nedělala, proto jí řekl, ať se nebojí, že jí nechce ublížit, že ji potom odveze. O soulož se nepokoušel. Sperma, které se našlo na oblečení nezletilé, se tam dostalo asi tak, že si do něj sedla.

V hlavním líčení obžalovaný trestnou činnost opětovně doznal, uvedl, že to, co je uvedeno v obžalobě, je pravda. Tehdy byl pod vlivem drog, střízlivý by to nikdy neudělal. Uvedl, že se mu v minulosti nic takového nestalo. Nikdy se neléčil proti alkoholně, psychiatricky či

sexuologicky. Se svou přítelkyní čekali dítě. V té době byl bez zaměstnání a bral drogy. Lepicí pásku a drát měl náhodně v autě. Připustil, že dívku asi uhodil, ale kam si už nepamatuje. Svého jednání lituje, nedokáže pochopit, proč to udělal. Projevil vůli se léčit.

**Nezletilá poškozená**, byla ještě před zahájením trestního stíhání vyslechnuta a její výslech byl prováděn jako neodkladný a neopakovatelný úkon. V rámci výslechu nezletilá popsala podrobně jednání, kterého se vůči ní pachatel dopustil. Stejně jako obžalovaný uvedla, že ji chtěl nejdříve zalepit ústa, strčila mezi lepicí pásku a ústa ruku a odhodila ji. Poté ji obžalovaný svlékl kalhoty, dal ji lehkou ránu pěstí, začala se bát a už se nebránila. Když ji svlékl kalhoty, tak jí strkal přirození do jejího a pak také do konečnicku. Ležela na břiše přes obě sedačky, když ji obžalovaný svlékl kalhotky. On byl také svlečený, to zjistila, když se ohlédla dozadu, jeho přirození ale neviděla, pouze cítila, že jí „tam něco strká“, bolelo jí to. Ránou pěstí jí dal na pravou stranu čela, protože ho kopala. V jednu chvíli ji také chytil za ramena a bouchal o sklo a pak jí svlékl kalhoty a kalhotky. Neví, zda z jeho přirození něco vyteklo, nebyla umazaná. V hlavním líčení byla výpověď obžalované přečtena.

#### **Závěr:**

Dle výpovědí všech svědků, odborných znalců a kriminalistů je prokázáno, že obžalovaný za použití násilí donutil poškozenou nezletilou k pohlavnímu styku provedenému způsobem srovnatelným se souloží, a to i s přihlédnutím k tomu, že se jednalo o nezletilou poškozenou, která doposud neměla žádné sexuální zkušenosti. Trestné činnosti se obžalovaný dopustil na dítěti mladším patnácti let, kdy obžalovaný jednoznačně znal věk poškozené, neboť se s rodinou stýkal. Obžalovaný doposud nebyl trestán, nic mu nepřitěžovalo a polehčovalo mu to, že se k trestné činnosti doznal a že svého jednání upřímně litoval a projevil snahu o léčení. Soud dospěl k závěru, že přiměřeným souhrnným trestem bude trest odnětí svobody blížící se dolní hranici trestní sazby a proto byl uložen trest podle trestního zákoníku ve výměře 7 let. Současně je obžalovanému uloženo i ochranné sexuologické a protitoxikomanické léčení ústavní formou.

(kazuistika č.3 je k dispozici v Příloze č. 1)

### **3. Návštěva kriminální policie na Zbraslavi v Praze**

Dne 7.12. 2016 byla provedena návštěva kriminální policie v Praze. Zde proběhl rozhovor s vrchní komisařkou a zároveň byla umožněna prohlídka výslechových místností dětí i dospělých, kde si mohly být pořízeny fotografie. Následně byly poskytnuty kazuistiky k případům.

#### **3.1 Rozhovor s kriminalistou<sup>7</sup>**

Při návštěvě kriminální policie byl uskutečněn rozhovor s vrchní komisařkou v hodnosti kapitána se specializací na trestní činnost mládeže a na mládeži, převážně mravnostní trestné činnosti Mgr. Dagmar Šnýdrovou. Rozhovor byl nahrán na záznamové zařízení. V práci je uveden jeho přepis.

##### **1. Pracujete jen s oběťmi, nebo i s pachateli?**

„Samozřejmě pracujeme jak s oběťmi trestných činů, tak i s pachateli. Je to vždy samostatně s obětí, samostatně s pachatelem“.

##### **2. Jak těžké je odhalit nějakou formu zneužívání a následně ji dokázat a potrestat pachatele?**

„Je to jedna z nejobtížnějších forem dokazování trestné činnosti, protože z 98-99 % zneužívání jsou u toho přítomni pouze oběť a pachatel, nikdo ze svědků u toho nebývá, je to velmi latentní trestná činnost, ty oběti se občas stydí za to, co jim pachatel prováděl. Bývá to v rodinách, kde jsou závislé na otci na matce. Nechtějí se s tím svěřovat. Pokud už se svěří, tak to bývá s velkým časovým odstupem“

##### **3. V jaké věkové kategorii se vyskytuje nejčastěji zneužívání?**

„To se nedá určit přesně, někteří pachatelé se zaměřují na zneužívání od útlého věku obětí, někdy to bývá, až když třeba děvčata dospívají, začínají se jim vyvíjet sekundární pohlavní znaky, jsou již vybaveny prsy, ochlupením na přirození atd“...:

##### **4. Je možno říci, že v určitém věku převažují určité formy zneužívání?**

„Striktně se to nedá říct, ale pokud jsou to úplně malinké děti, bývá tam osahávání na intimních místech, poté přecházejí i třeba k pohlavnímu styku“.

---

<sup>7</sup> Rozhovor je metoda získávání dat a ovlivňování druhých osob slovním kontaktem (verbální komunikací).



**5. Stává se, že žena, matka, chrání svého muže, přítele, před zákonem, i když ví, že ubližuje jejím dětem?**

„Stává se to velmi často, matky /ženy, tvrdí, že o ničem nevěděly a že si ničeho nevšimly, že se svým mužem vedou klasický, normální sexuální život, že nevidí důvod, proč by měli zneužívat děti. Stává se bohužel i v těchto věcech, že tam bývá záměr, matka/žena oznámí, že dítě bývá zneužíváno, i když to není pravda. Většinou to bývá při rozvodových řízeních, kdy chce matka, aby bylo svěřeno dítě do její péče, tak vlastně obviní partnera, že dítě zneužívá“.

**6. Jaké následky zanechává zneužívání v psychice dětí?**

„To je různé, psychologové tvrdí, že se nemusí objevit hned, ale může to mít za následek třeba nějakou další událost ve vývoji toho dítěte. Třeba u děvčat, když si mají najít partnera, potom když jsou starší. Nedokážou navázat styk s tím partnerem, můžou být vyvolány psychické poruchy, když přijdou do jiného stavu, porodní psychóza, laktační psychóza u žen v době kojení.

Příklad: děvče bylo znásilněno v 9 letech. Byl to neznámý pachatel. Potom bylo dále po šesti letech provedeno objasnění případu na základě DNA. S dívkou jsem se setkala opětovně, bylo jí 16 let. Od té doby neměla jediný kontakt s mužem, mužů se straní, nechce chodit ven. Věří pouze svému bratrovi, který jí tehdy pomohl, když přiběhla domů. Teď už nechce s muži vůbec komunikovat.“

**7. Využíváte také služeb psychologů, zdravotníků či jiných specialistů?**

„Samozřejmě, v rámci toho trestního řízení se dělají znalecké posudky jak na oběti, tak na pachatele, je to většinou na oběti psycholog/psychiatr – zda netrpí nějakou duševní poruchou, zda nevyvstala třeba posttraumatická stresová porucha a samozřejmě zdravotníci z oblasti gynekologie, soudní znalce z oboru lékařství“.

**8. Jak se musí přistupovat a pracovat se zneužitými dětmi?**

„Samozřejmě velmi citlivě, ne vždy chtějí mluvit. Trvá třeba nějakou chvíli, než se s nimi dokáže navázat kontakt. Někdy si zneužité děti dávají za vinu, že za to vlastně mohou ony, jak se k nim ten pachatel choval a že zastupují třeba matku, nebo že si některé věci zasloužily. Stane se taky, že když se s tím ty malé děti někde svěří, někde před někým, tak už to tady nechce uvádět, nebo to vytěsňují. Holčička třeba spala a dokáže říct, jen že je pachatel třeba ošklivý. Třeba si to ani nepamatuje, ale bohužel

jsou na ní zanechány stopy v oblasti genitálií. Takže se pozná, co se stalo, ale ona už to třeba nezopakuje“.

#### **9. Jak se většinou přijde na to, že je dítě zneužíváno?**

„Bud' se někomu svěří, nebo i když se nesvěří, přijde, má na sobě krev a pak třeba se teprve přijde na to, že bylo zneužíváno. Když je to v rodině jsou tam třeba 2, 3 děvčata a stává se to té nejstarší a ona zjistí, že se to může stát sestře a ona nechce, chce tomu zabránit, tak se svěří. Není vždy, že by se svěřila na policii. Třeba ve škole, paní učitelce, odborným poradcům a od toho se to začíná vyvíjet. Bud' se potvrdí, nebo nepotvrdí“.

#### **10. Jak se přistupuje k pachatelům?**

„K pachatelům samozřejmě se musí přistupovat tak, že o vině pachatele může v našem státě rozhodnout pouze soud, zda je vinen nebo nevinný. Pachatel na rozdíl od oběti, má právo lhát. Může si říkat, co chce, hájit se jakýmkoli způsobem, kdežto oběť a svědek by měli mluvit pravdu. Za tu dobu je málo pachatelů, kteří se přímo k tomu zneužívání přiznají. Vymýšlí si, nechtějí připustit, že by to tak bylo. Spíš že oběť si to vymyslela, že ho křivě obvinila“.

#### **11. Jsou pachatelé, kteří si uvědomují, že je jejich chování špatné?**

„Jsou, ale je jich velmi málo“.

#### **12. Jaké formy zneužívání bývají nejčastější?**

„Osahávání, klasický pohlavní styk“.

#### **13. Jak je to u nás v ČR s komerčním zneužíváním dětí?**

„My se komerčním zneužíváním dětí nezaobíráme, jelikož na to jsou zvláštní útvary. Je to spíš zneužívání, teď prostřednictvím internetu, sociálních sítí. Pachatelé žádají po obětech intimní fotografie a pak jim vyhrožují, že je zveřejní, když nepošlou další. Je zaznamenáno i to, že rodiče vodili děti na focení, kde je fotili v intimních pozicích, ale tím se zabývají celorepublikové útvary“.

### 3.2 Výslechové místnosti



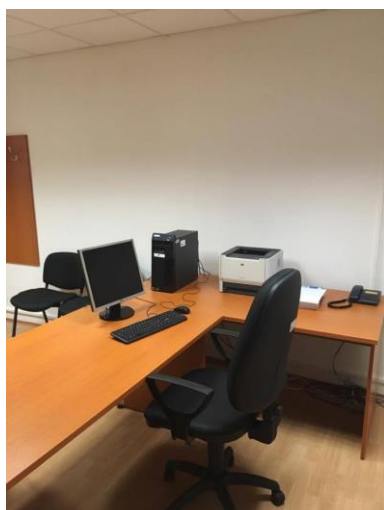
Obrázek č.1 - Průkazka



Obrázek č.2 – Nahrávací místnost



Obrázek č.3 – Dětská výslechová místnost



Obrázek č.4 – Běžná výslechová místnost

## 4. Rozhovor s obětí sexuálního zneužití

Slečna, se kterou byl prováděn následující rozhovor, patří do širšího okruhu známých.

Kontaktoval ji kamarád a ona souhlasila s poskytnutím svého kontaktu a následným setkáním, které proběhlo v Praze, kde byl rozhovor uskutečněn. Z důvodu zachování diskrétnosti, zde nebude uvedeno jméno oběti.

### 1. Mohla bys mi prosím říct něco o tom, co se stalo, jak to probíhalo, zda se to nějak řešilo atp.?:

„Stalo se to, když mi bylo 16, bylo to v Březnu roku 2012. Byl to můj známěj, kterého jsem znala půl/tři-čtvrtě roku. Vidali jsme se max. jednou za měsíc, třebaže jsme se potkali na nějaké akci. S tím, že mi jednou volal, jestli bych s ním chtěla jít na ples, protože měli firemní večírek, tak jestli by to bylo možný. Řekla jsem, že jo, že v pohodě. Řekl, že u něj mohu přespat. Na plese všechno probíhalo v pohodě. Já jsem většinou byla s jeho kamarádkami, co tam byly z té firmy a s jejich přáteli. Byli jsme tam plus-mínus do dvou hodin a stím, že pak pojedeme domu. Když to řeknu takhle, tak byl ten známěj hodně opilej, v tu chvíli kdy my jsme odjížděli domu a zavolali jsme taxík a jeli jsme.

On bydlí s rodiči, kteří pracují ve stejné firmě, ale dojeli domu už tak 3 hodiny před námi. My jsme přijeli, šli jsme k němu do pokoje.....(odmlka).

Převlékla jsem se ve vedlejším pokoji. Vzala jsem si tričko, tepláky lehla jsem si vedle něj a šli jsme spát. Zhruba po půl hodině toho, co on asi spal, já jsem usínala, protože mám problémy se spaním, tak se na mě začal sápat s tím, že jak jsem ležela na zádech, tak jsem se snažila ho odstrčit, tohle se opakovalo asi čtyřikrát, já jsem se pak převalila na bok. Říkala jsem si, že asi v pohodě, že pochopil, že nebude nic, protože i před tím jsem mu říkala, že bych s ním nic neměla. Byl to člověk, který mě ničím nepřitahoval.

Lehla jsem si na bok a v tu chvíli se ke mně převalil, otočil mě na záda a i přes to, že to byl kluk stejnou postavou jako já – hubenej, asi o půl hlavy vyšší a jak byl opilej, měl hodně velkou sílu.

Začal mě vlastně svlékat a v tu chvíli se to stalo, nebyla jsem schopná se bránit, ale snažila jsem se, tak jsem mu říkala, že ne, že nechci, k tomu nic neříkal, nebyla to pro něj žádná zábrana. Potom co to skončilo, tak si lehnul a spal dál. Já jsem se sebrala, sedla jsem si na gauč co byl vedle a čekala jsem asi 4 hodiny, než někdo z rodiny začne odemykat dům, protože ho měli zajištěný a zamknutý. V tu chvíli jsem se sbalila, sebrala jsem se a začala jsem utíkat/odcházet. U vchodu mě potkal jeho táta s tím, že mě odveze na autobus.

Když jsem se dostala domu, tak jsem si musela sbalit věci a jet na intr a představa, že mám jet mezi spoustou lidí a cizích lidí, těch lidí který znám. Všichni se na tebe mačkaj a všichni na Tebe ve své podstatě sahaj. Je to strašně nepříjemnej pocit.

V tu chvíli jsem se cítila méněcenná, z části že si za to mohu sama, že nechce ten člověk tady bejt. Protože kdybych to měla říct v tu chvíli komukoli, tak nevím, já jsem měla pocit, že na Tebe budou lidi koukat jinak, budou tě odsuzovat. ,,

## **2. Řešila jsi to nějak s někým? Třeba s rodiči, svěřila ses někomu?**

Půl roku jsem to dusila v sobě, protože jsem ve své podstatě neměla komu to říct a neměla jsem na to odvalu. Máma, která by mi měla být blízka, tak mi v tu chvíli byla strašně vzdálená, protože měla radši kamarády, bylo jí přednější všechno, jenom já ne. A táta by byl toho názoru, že jsem si za to mohla sama, že jsem kurva a tím by to skončilo, nějak by se to neřešilo. Až po půl roce, kdy se moje chován neměnilo a nepřestávalo, neustále jsem se bála lidí, nekomunikovala jsem, bála jsem se doteku, bála jsem se strašný spousty lidí, věcí, všeho. Tak přišla vychovatelka ze školy a bavila se semnou co mi je a co mi není. Jelikož mi vychovatelka byla v tu chvíli mnohem bližší, než moje máma – já jsem se s ní o tom bavila, ta mi doporučila, ať to nějakým způsobem řeším, ale já z toho měla strach, protože jsem toho kluka znala, znala ho spousta lidí (z Liberce) a myslím si, že by mi to spíš nevěřili, než že by mi to někdo věřil.

Dál jsem to pak neřešila, až postupem času, kdy jsem se začala bavit s přáteli, snažila jsem se s nimi zas komunikovat a svěřila se, tak se mi z toho snažili pomoci. Neomlouvá ho to, že něco takového udělal, ale furt si říkám, že to byl člověk, kterej byl strašně opilej a myslím si, že si to do dneška pořádně neuvědomuje.

Nebavila jsem se s ním od té doby, jednou jsem ho potkala, když mě kamarádka po strašně dlouhé době vytáhla na koncert a on tam byl taky, když jsem se na něj podívala, zkameněla jsem a nevěděla jsem, co dělat. Nechtěla bych ho znovu vidět.

## **3. Snažil se tě nějakým způsobem kontaktovat?**

Nene, nesnažil.

## **4. Vyhledala jsi později nějakou odbornou pomoc?**

Navštívila jsme psychologa až třeba po dvou letech, kdy se mi k tomu staly další různý události a už jsem to psychicky neunesla. Začala jsem mít problémy týkající se celkově kontaktu s mužem/vztahy a až v tu chvíli jsem to začala řešit.

## **5. Pomohlo ti to?**

V tu chvíli mi to asi úplně nepomohlo, takhle s odstupem času mohu říct, že jo, protože

člověku spousta věcí dojde, začne na to koukat jinak, brát to jinak a snaží se s tím pracovat. Snaží se být silnej a to i díky přátelům kolem sebe, kteří se mi z toho stále snaží pomoci. Po tom, co se to stalo, tak když jsem později byla schopná se o tom s někým bavit, tak největší pomoc pro mě byla ta, že jsem se z toho mohla vypovídat. Je to taková úleva, jsou kamarádi, kteří to slyší poprvé, podruhé, potřetí a už to poslouchat nechtějí, ale pak jsou tu přátelé, kteří to slyší desetkrát, dvacetkrát a je jim to jedno, protože vědí, že se z těch problémů člověk potřebuje vymluvit.

### **6. Kdyby se vrátil čas, udělala bys něco jinak? Zvolala bys třeba policii?**

Já se obávám, že bych to asi řešila úplně stejně. Stalo se to u něj doma, měl tam rodiče a to všechno, asi by mi to nikdo neuvěřil, takže by to bylo uzavřený a nijak by se to neřešilo, nemělo by to smysl.

### **7. Jaké to je teď s odstupem času, zvládáš vše normálně? Zvládáš normálně žít, mít přítele atd?**

Zvládat všechno normálně už asi člověk nezačne nikdy, ale snažila jsem se a v tuhle chvíli už jsem schopná – bavit se normálně s chlapama, nějakým způsobem jsem si zvykla na dotyky cizích lidí – nevadí to už tolik. Jsem už schopna nějakým způsobem věřit lidem kolem sebe. Některým, furt si člověk nějakým způsobem dává pozor. Ty problémy jsou pak například v sexu, v mém případě třeba když si mám jít lehnout a ten člověk na mě určitým způsobem sáhne, tak se mi to vrací. Jakýkoli kontakt v té posteli, ať je to třeba jen přitulení se, tak je to nepříjemný. Člověk tě za každou cenu chce obejmout a zmáčkne tě, tak v tu chvíli strašně ztuhneš a jsou to takové ty momenty. Že ta psychika - při sexu se mi to kolikrát vybaví a tím člověk skončí. S tím bude člověk asi ještě chvíli bojovat, nezapomene na to nikdy, ale dá se s tím v tomto případě pracovat.

### **8. Když se tak zvláštěně zeptám, posunulo tě to celé nějakým způsobem dál?**

Určitě to člověka posune, má si dávat pozor s kým se stýká, komu, může věřit, komu nemůže věřit. Co se týká ženský, měla by si dávat pozor na to, u koho bude, nebo nebude přespávat, s kým a kam jde. Měla by znát, jak se ten druhý chová v určitých situacích, když už u něj chce spát. Já tohle nevěděla, podcenila jsem to a nikdy by mě nenapadlo, že se něco takového může stát při větším množství alkoholu.

- Co se týká přespání u chlapa, tak se tomu raději vyhýbám, protože pokavaď spím u chlapa, kterému se líbím, a chce po mě sex, tak pro mě je snazší to udělat, než se tomu bránit a začít něco podobného znova.

## 4.1 Dodatečné písemné vyjádření oběti

Slečna, se kterou byl uskutečněn rozhovor, nedokázala podrobně popsat průběh celé události. Z tohoto důvodu, ještě v ten den poslala soubor, ve kterém vypsala, jak vše probíhalo.

*„Ležela jsem na jedné posteli s dotyčnou osobou, usínala jsem, když v tu chvíli jsem cítila, že se na mě sápe. Párkrát jsem ho ze sebe vši silou sundala a říkala si: “ je opilý, nedochází mu co dělá, řekla jsem mu ať toho nechá” chvíli byl klid. Otočila jsem se na bok a nic mi nedocházelo, snažila jsem se usnout, když v tu chvíli mě silou přetočil na břicho a přitlačil mě do postele. Snažila jsem se bránit, ale když ležíš na břiše a ten člověk leží na tobě, moc toho nezmůžeš. V tu chvíli mi došlo, co se děje, začala jsem mít strach, opakovaně jsem ho žádala, ať přestane a řekla, že nechci, ale on to nevnímal. Začal mi sundávat “pyžamo” a natvrdo a nasucho se snažil do mě dostat, na tu bolest nezapomenu.*

*Bojovala jsem, aby se mu to nepovedlo, křížila nohy, zatínala svaly, ale marně. Když se do mě dostal a začalo to peklo, vytryskly mi slzy a vběhla myšlenka do hlavy: má smysl křičet o pomoc, když v přízemí jsou jeho rodiče a nikdo 16leté káče neuvěří? Strach z toho, že na tebe budou divně koukat, že si vymýšlíš a krivě obviňuješ jejich synáčka?. V tu chvíli, kdy mi došla reálná fakta o skutečnosti co bych si tím zmohla, tak i tak prohraný boj jsem vzdala a čekala kdy bude konec. Stále byl na mně a ze zadu tvrdě pronikal a držel přitlačenou. Když to všechno skončilo, sedla jsem si na gauč, klepala se, brečela a čekala, až se někdo z rodiny vzbudí a otevře dům. Ta chvíle nastala až okolo sedmé hodiny, v tu chvíli jsem se sebrala a seběhla schodiště a utíkala jsem pryč, když v tu chvíli mě zastavil jeho otec, že mě odveze na autobus a jestli bylo všechno v pořádku, tichým a rozklepaným hlasem jsem odpověděla, že ano. Odvezl mě na autobus a rozloučil se.*

*V tu chvíli se moje já sesypalo. Ta bolest, strach, smutek, pocit méně cennosti, a že jsem k ničemu, pocit toho, že nejsem žena, že jsem jen pouhopouhý odpad, který si tu nezaslouží být. Strach z lidí nastoupil hned v tu chvíli, ale né jen z cizích, ale i z těch, které znám. Bála jsem se to komukoliv říct, nebo jsem možná neměla asi komu, komu bych věřila. Uzavřela jsem se sama do sebe a neměla s tím sílu ani bojovat. Měsíce mě ten problém zabíjel, do chvíle, když už jsem to vše přestala zvládat a musela se někomu svěřit, jinak bych se zničila úplně.*

*Ten pocit méně cennosti zůstal do dnes, jen jsem se s tím naučila bojovat, stejně jako s tím, že jsem jen špína a že si za to můžu sama, že už nejsem 100 procentní žena...*

*Dodnes si pokládám otázku, zdali je lepší, že jsem toho dotyčného znala, nebo by bylo lepší, kdyby to byl někdo cizí, oboje má spousty plusů a záporů, ale stále si myslím, že jsem mohla dopadnout mnohem hůř, jsem jeden z těch lehčích případů, proto bych to spíše nazvala*

*zneužití, nežli znásilnění, zní to lépe.*

*Myslím, že už jsem sama sebe přesvědčila dost o tom, že to nebylo ani zneužití, ale následky, které to na mě nechalo, mluví o něčem jiném.“*

(Dodatečné vyjádření oběti, je k nalezení také v příloze č.3)



## 5. Dotazníkové šetření

Pro účely zjištění povědomí veřejnosti o problematice zneužívání dětí a mladistvých bylo zvoleno dotazníkové<sup>8</sup> šetření.

### 5.1 Charakteristika dotazníkového šetření

Cílem tohoto dotazníkového šetření je zjistit, zda zmíněný problém v naší společnosti existuje, pokud ano, jak je rozšířen, zda si jej lidé uvědomují a zda je společnost připravena jej řešit.

Dotazník byl zadáván elektronickou formou v programu, který nese název SURVIO<sup>9</sup>. Program umožňuje vytvoření dotazníku, odeslání odkazu pomocí e-mailu či různých sociálních sítí (facebook, twitter atp.:). Odpovědi následně program dokáže zpracovat a graficky, pomocí grafů znázornit.

V dotazníku jsou otázky uzavřené i otevřené, což znamená, že oslovený respondent sám doplňuje odpovědi dle vlastního uvážení. Vyskytují se i otázky, kdy respondent vybírá z nabízených možností - respektive hodnotí dle nabídky.

Osloveni jsou respondenti všech věkových kategorií, bez rozdílu pohlaví.

Dotazník je uveden v přílohách - Příloha č. – 3.

---

<sup>8</sup> Dotazník je vlastně způsob psaného řízeného rozhovoru. Na dotazy, které jsou na rozdíl od rozhovoru psané, se vyžadují písemné odpovědi. - dostupné z: <http://ssvp.wz.cz/Texty/dotaznik.html>

<sup>9</sup> [www.survio.com](http://www.survio.com)

## 5.2 Dotazník

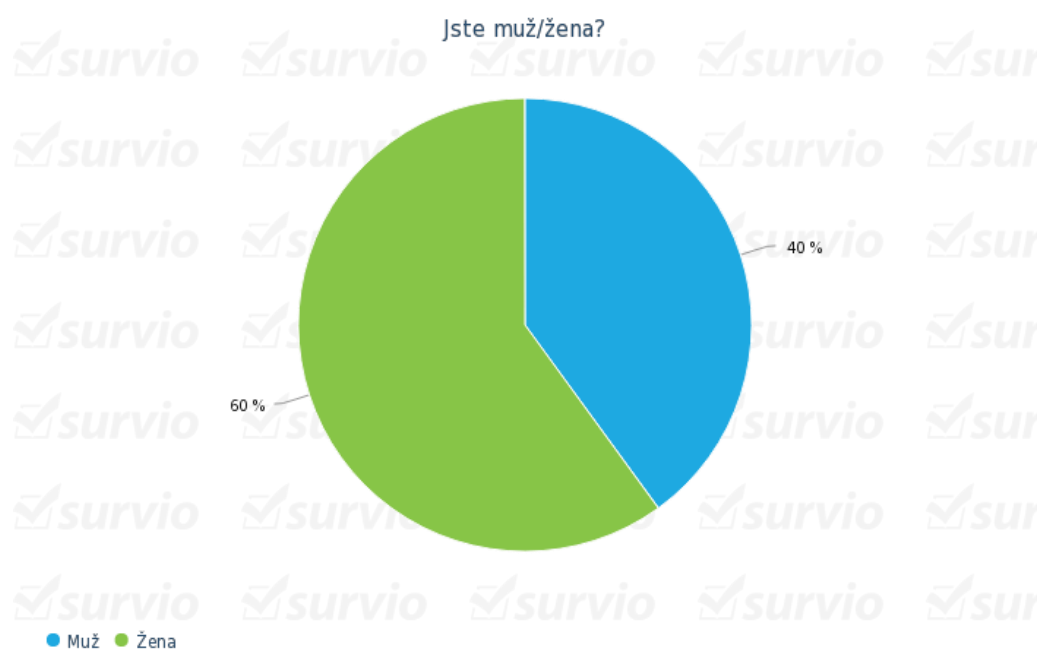
Dotazník vytištěný z programu SURVIO je uveden jako Příloha č. 3.

Otázky:

1. Jste muž/žena?
2. Kolik je Vám let?  
10 – 17  
  
18 – 25  
  
26 – 35  
  
36 – 45  
  
45 – 60
3. Jaké znáte formy zneužívání dětí?
4. Myslíte si, že je zneužívání dětí v ČR časté?  
Ano, Spíš ano, Nevím, Ne, Spíš ne
5. Dělá Vám problém mluvit/číst/psát/poslouchat o této problematice? Ano/ Ne
6. Znáte ve svém okolí osobu/osoby, které se staly obětí některé z forem zneužívání?  
Ano/Ne
7. Pokud ano: O jakou formu zneužití se jednalo?
8. Setkal/a jste se někdy s nějakou formou zneužívání dětí osobně? Ano/Ne
9. V případě, že jste v předchozí otázce odpověděl/a ano, byla daná zneužití řešena policií?
10. Myslíte si, že je společnost ochotna řešit danou problematiku/hlouběji se touto problematikou zabývat?  
Ano, Spíš ano, Nevím, Ne, Spíš ne

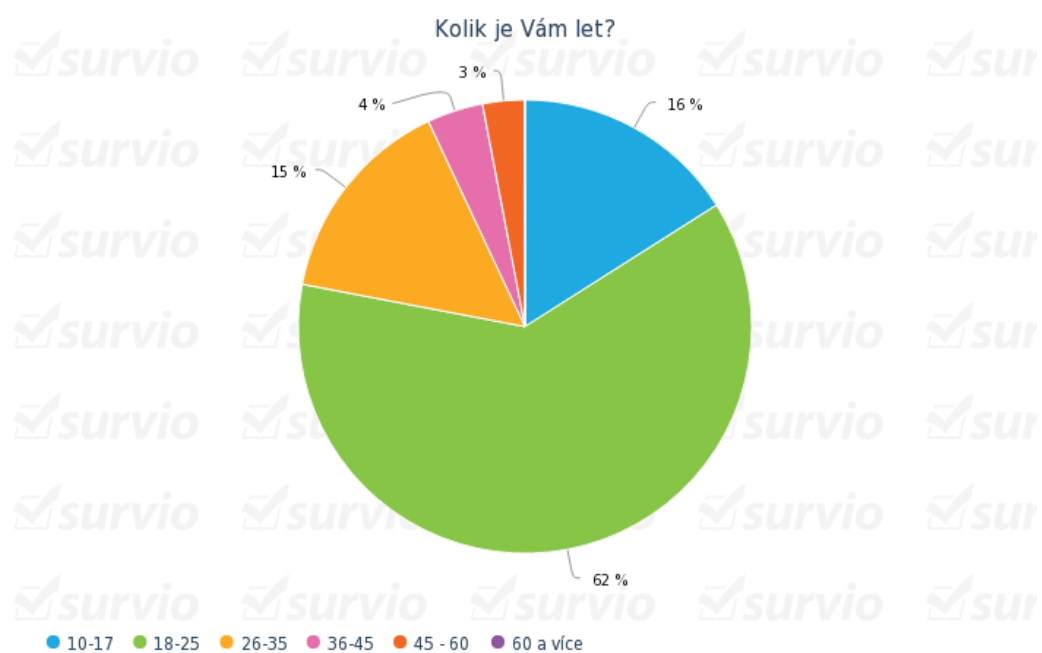
### 5.3 Analýza dotazníkového šetření

#### Otázka č. 1 – Jste muž/žena?



Z celkového počtu respondentů, se šetření zúčastnilo 60 % žen a 40 % mužů. Jelikož oslovena byla veřejnost bez rozdílu věku či pohlaví, lze předpokládat, že ženy tématu věnují větší pozornost, pokládají jej za důležitější, než muži, a proto dotazník vyplnily ve vyšším počtu

#### Otázka č. 2 – Kolik je Vám let?



Z následujícího grafu je možné vidět, že největší počet respondentů bylo ve věku 18-25 let. Je

možné, že převládající věk 18 - 25 let je dán také skutečností, že se jedná o vrstevníky zadavatelky.

### **Otázka č. 3 – Jaké znáte formy zneužívání dětí?**

Tato otázka byla otevřená, což znamená, že respondenti mohli odpovídat otevřeně. Nejčastěji bylo zmiňované sexuální zneužívání, bití, pedofilie, psychické zneužívání, týrání či dětská prostituce. V Příloze č. 4 - jsou zobrazeny všechny odpovědi, zde jsou citovány odpovědi, které jsou z hlediska práce velice zajímavé.

*„Otázka je, co vše si lze představit pod slovem zneužívání, protože tenhle pojem určitě nemá ve svém významu pevné hranice. Ale jako první mě určitě napadne zneužívání rozdělit na fyzické - ať už konkrétně fyzické týrání nebo sexuální obtěžování apod. a psychické, které má mnoho a mnoho forem. Od sobeckého chování rodičů třeba při rozvodu, kdy si vůbec neuvědomují, že rozvod je vždy nejtěžší právě po dítě až po například nátlak splnění vlastních cílů a boj s vlastními komplexy právě prostřednictvím dětí. Jestli i takovéhle příklady nazývat zneužíváním je ona otázka“*

*„Děti se mohou zneužívat plno způsoby, ať už sexuálně či pracovně. Každá forma násilí způsobeného na dětech je špatná, a kdokoliv je schopen tomuto podlehnout, je bytost přímo nelidská. Je těžké přijít na způsob, jak tomu v co největší míře zamezit, jelikož často jsou to právě rodiče, kdo dané dítě zneužívá a společnost o tom ani nemusí vědět.“*

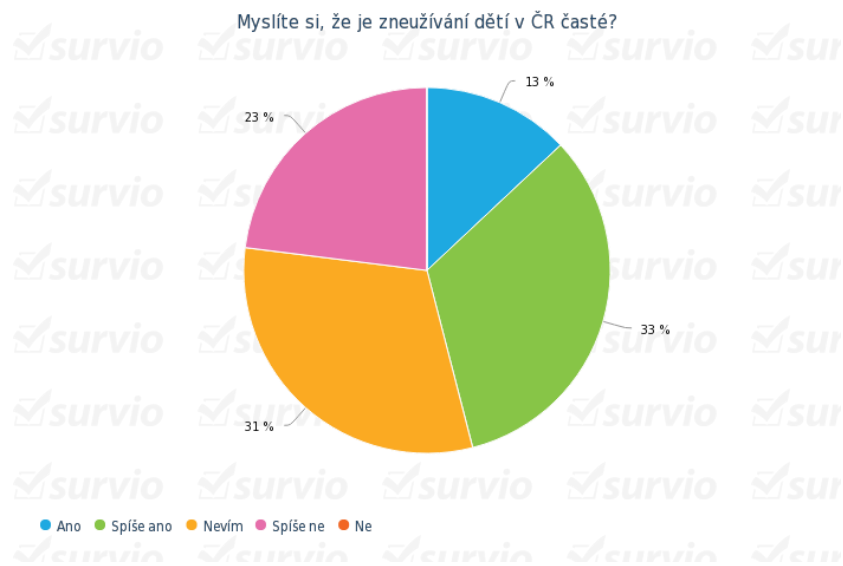
*Neznám, neboť se problematikou na teoretické úrovni nezabývám a ani prakticky jsem dosud, kam má příčetnost sahá, žádné dítě nezneužil. Přesto bych si směle dovolil následující odhad:*  
*1) Fyzické - mlátit něčím někam.. 2) Psychické - zákaz toho či ono pod pohružkou příchodu někoho / něčeho.. 3) Sexuální - něco, tam či onam.. 4) Morální a jiné - např. zneužití dítěte pro jeho vzhled či věk k vlastnímu prospěchu (tipický syndrom starších bratrů, kteří si v parku nebo na letišti před stevardkama hrajou na tatínka)*

*Psychické - shazování, snižování sebevědomí v důsledku nedostačujících výkonů ve škole/v rámci zájmové aktivity 2) Fyzické - týrání/domácí násilí, sexuální zneužívání (často ze strany člena rodiny), zneužití za účelem pornografie.*

*Psychické: zneužití důvěry, využití nevyvinuté osobnosti apod. Fyzické: nepřiměřené fyzické tresty, šikana, týrání. Sexuální: pornografie, sexuální deviace*

#### Otázka č. 4 - Myslíte si, že je zneužívání dětí v ČR časté?

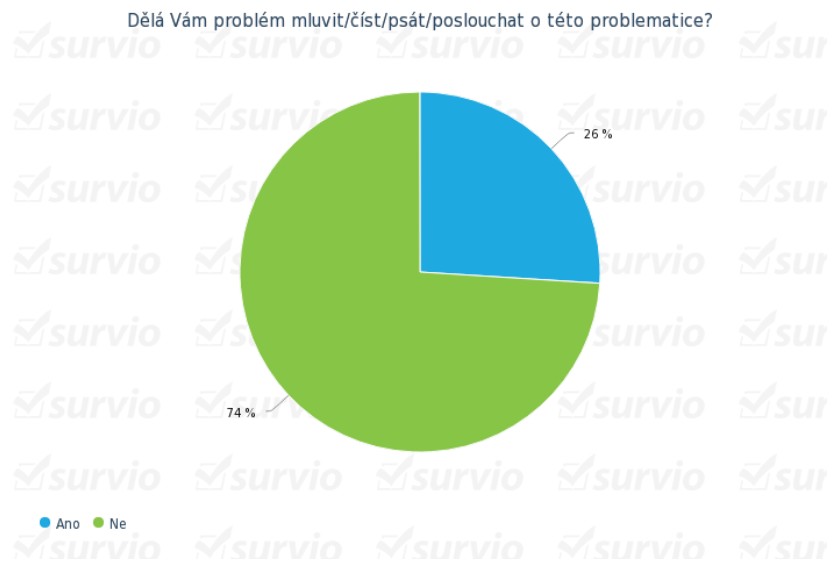
Ano Spíše ano Nevím Ne Spíše ne



Z odpovědí na vyplývá, že si většina z respondentů myslí, že zneužívání časté je, nikdo z respondentů na otázku neodpověděl NE. ANO odpovědělo 13 % respondentů, SPÍŠE ANO 33 % respondentů. To znamená, že téměř 50 % respondentů se domnívá, že zneužívání dětí je ČR časté.

#### Otázka č. 5 – Dělá Vám problém mluvit/číst/psát/poslouchat o této problematice?

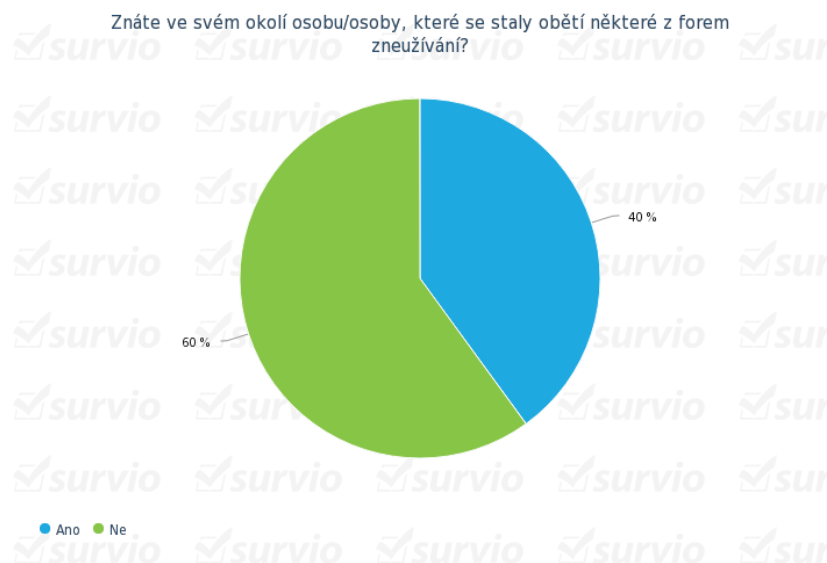
Ano/ Ne



Z odpovědí vyplývá, že čtvrtina respondentů není ochotna mluvit, psát, či poslouchat o daném tématu. Pokud počet těchto odpovědí je dán do kontextu s odpověďmi na další otázky, je možno se domnívat, že těmito lidmi jsou buď lidé dříve nějakým způsobem zneužiti, nebo lidé, třetí problém tabuizují.

## Otázka č. 6 - Znáte ve svém okolí osobu/osoby, které se staly obětí některé z forem zneužívání?

Ano/Ne



Z odpovědí vyplývá, že téměř polovina z respondentů zná ve svém okolí někoho, kdo byl/je obětí některé z forem zneužívání. Toto je velice překvapivý a zároveň alarmující výsledek

## Otázka č. 7 – Pokud ano, o kterou z forem zneužití se jednalo?

Stejně jako otázka č. 3 i tato byla otevřená, což znamená, že respondenti mohli odpovídat vlastními slovy. Otázka navazovala na předchozí. V Příloze č. 5 jsou zobrazeny všechny odpovědi, které byly v dotazníkovém šetření uvedeny. Zde je vybrány opět pouze ty, které jsou z hlediska obsahu až šokující.

*„Matka byla drogově závislá, otec kriminálník, zavřený za prodej drog a krádeže kvůli své ženě (nechtěl aby matka dětí byla ve vězení a nemohla se o děti starat, to co se stalo vůbec nevěděl, svou ženu naposledy viděl na protidrogovém léčení, jejich děti byli podle jeho slov u dědy). Měli dvě dcery Janu a Mariánu. Jana byla starší, byla přivazována k posteli a její matka o ní típala cigarety a nutila jí pít alkohol v jejich 4 letech. Mariána byla malinká, její matka jí zavírala do klece pro andulky. Nedávala jim najíst ani napít. Kouřila jim v pokoji a vodila si tam chlapy. Poté co se dostal jejich otec ven na podmínku, hned holky odebrala sociálka a byly přiděleny do péče dědy. Malé Máje se zjistila závislost na pervitinu a to jí teprve bylo půl roku, když se to zjistila. Obě dívky si nesou následky, starší se pokusila spáchat sebevraždu (její matka jí po 10 letech zkontaktovala) Mája má do dneška problémy s metabolismem. Snad poznáš co je to za formu zneužívání nebo jestli vůbec. ;)“*

„Psychická šikana, která dala vzniknout sebepoškozování dítěte, znásilnění, týrání“

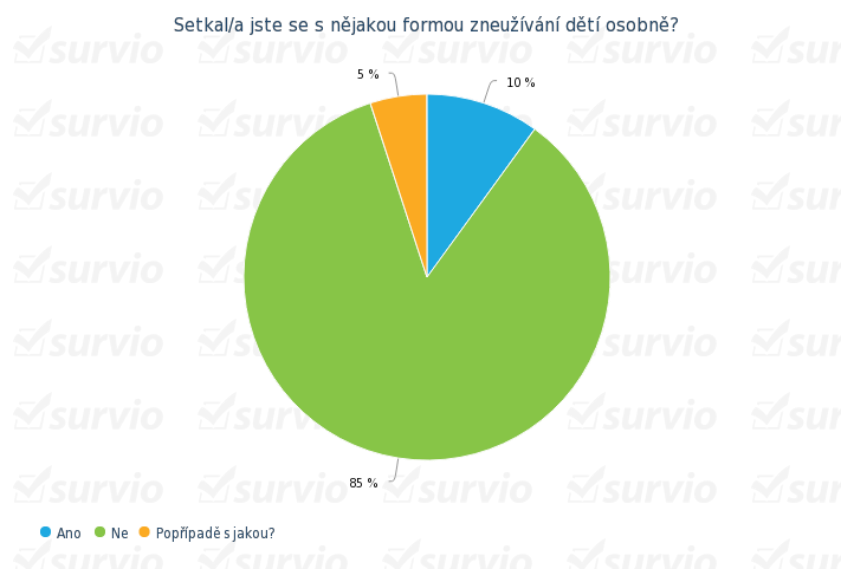
„Úplně přesně to nevím, raději jsem se nevyptával - myslím, že šlo o fyzické týrání“

„Finanční vydírání - všechny peníze z brigád či od příbuzných musela dát matce“

„Týrání dětí, domácí násilí, agresivita, stalking, sexuální zneužívání“

#### Otázka č.8 - Setkal/a jste se někdy s nějakou formou zneužívání dětí osobně?

Ano/Ne



Z této odpovědi vyplývá, že 15 % respondentů má osobní zkušenost se zneužíváním dětí.

Opět jsou vybrány některé komentáře :

„Balil jsem letušku prostřednictvím své neteře“

„Týrání dětí, domácí násilí“

„Mlácení, sexuální zneužití“

„Sexuální zneužití“

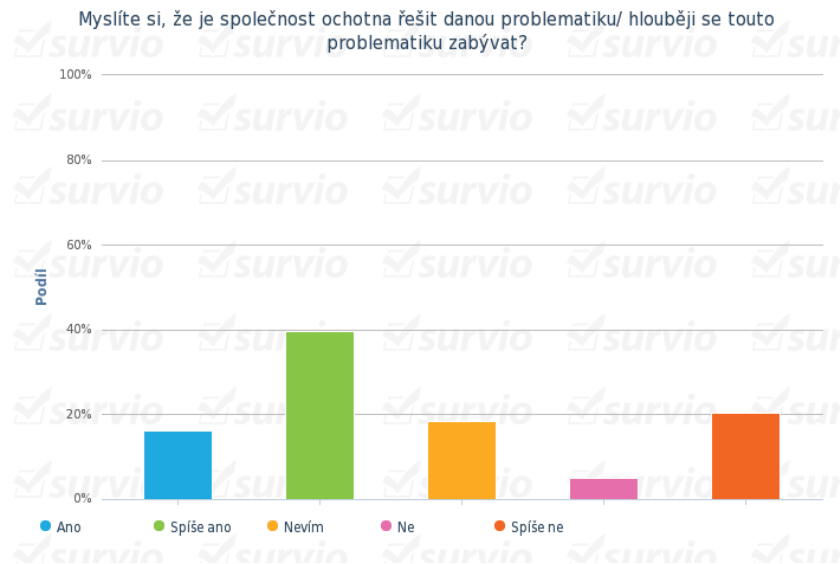
„Šikana“

#### Otázka č.9 - V případě, že jste v předchozí otázce odpověděl/a ano, byla daná zneužití řešena policií?

Na tuto otázku neodpověděli všichni respondenti, tudíž není uveden graf, odpovědi byly zpracovány samostatně. Z odevzdaných však odpovědí vyplynulo, že většina z případů nebyla řešena policií. Komentář k této odpovědi nebyl uveden žádný.

**Otázka č.10 - Myslíte si, že je společnost ochotna řešit danou problematiku/hlouběji se touto problematikou zabývat?**

Ano   Spíše ano   Nevím   Ne   Spíše ne



Z odpovědí na poslední otázku vyplývá značná rozpolcenost veřejnosti. Opět je možno se domnívat, že pokud odpovídaly oběti, jejichž případ nebyl nikdy řešen na veřejnosti, nebo dokonce problém nesměl být řešen, šlo zřejmě o odpovědi typu Ne, Spíše ne. Velká část respondentů si tedy myslí, že společnost není ochotna řešit problém týkající se jakýchkoli forem zneužívání. Na druhou stranu pozitivní zjištění je, že Ano, Spíše ano odpovědělo téměř 60 % respondentů.



## 6. Krizové linky a centra

V této kapitole je uveden seznam celorepublikových linek, na než je možné se obrátit v případě nouze, a jejich detailnější popis. Jedná se především o linky pomáhající obětem trestných činů a přestupků. Vybrané linky patří k nejznámějším. Děti by o této možnosti (tedy možnosti ohlásit problém) měly vědět nejen kvůli sobě, ale i kvůli svým kamarádům.

S velkou řadou problémů se je možné obracet na **oddělení péče o děti a rodinu** okresních (obecních) úřadů a **odborníky sociálních věcí a zdravotnictví** příslušného obecního úřadu a na **kurátory pro mládež**.

Tyto linky obecně nabízí pomoc v následujících oblastech:

- znásilnění či pohlavní zneužití
- úzkost a depresivní stavy
- úmrtí blízké osoby
- partnerské, osobní a rodinné problémy
- domácí násilí
- závislosti
- sexuální a gynekologická problematika
- sebevražedné myšlenky či pokusy

**Linky důvěry** – Poskytují pomoc anonymní a telefonickou, většinou i možnost osobního setkání, jestliže je to přáním volajícího.

### **Linka bezpečí**

Tel: 116 111 Linka jedná se o bezplatnou telefonickou linku krizové pomoci pro děti a mladistvé (do 18 let, studenti do 26 let). Je v provozu 24 hodin denně po celý rok a je dostupná z celé České republiky zdarma jak z pevné linky, tak i z mobilních telefonů. Linka bezpečí respektuje zásadu anonymity dítěte/mladistvého, a tak, pokud sami nechtějí, nemusí na lince sdělovat své osobní údaje.

**Fond ohrožených dětí - Na Poříčí 6; 110 00 Praha 1; <http://www.fod.cz/>**

Fond ohrožených dětí je občanské sdružení na pomoc týraným, zanedbávaným, zneužívaným opuštěným nebo jinak sociálně ohroženým dětem.

**Bílý kruh bezpečí - Spytihněvova 6; 128 00 Praha 2; <https://www.bkb.cz/>**

Sdružení pro pomoc obětem trestné činnosti a jejich blízkým, které se zaměřuje na odbornou, bezplatnou a diskrétní pomoc obětem trestné činnosti, prevenci kriminality, zabývá s problematikou vlivu násilí v médiích na děti a mládež, apod.

**DCI – Mezinárodní ochrana dítěte - Nedvězská 13; 100 00 Praha 10;**

[http://www.dci.cz/section.php?sectname=cinnost&subsect=aliance\\_nestatnich\\_organizaci](http://www.dci.cz/section.php?sectname=cinnost&subsect=aliance_nestatnich_organizaci)

DCI je mezinárodní hnutí nevládních organizací, které společně se státními orgány usiluje ve světovém měřítku o uvedení Úmluvy o právech dítěte. Působí jak poradní a informační orgán v oblasti výzkumu, výchovy a vzdělávání ve vztahu k právům dítěte.

## Závěr

Předmětem této maturitní práce je zneužívání dětí a mladistvých. Jsou zde uvedeny jeho formy. Patří sem psychické a emocionální týrání a zanedbávání, tělesné zanedbávání, tělesné týrání, sexuální zneužívání, incest, pedofilie, komerční zneužívání a s tím související dětská pornografie.

Pro získání kvalitních informací byla kontaktována Policie ČR, konkrétně bylo navštíveno Krajské ředitelství policie Středočeského kraje. Zde byl proveden rozhovor s vrchní komisařkou v hodnosti kapitána se specializací na trestní činnost mládeže a na mládeži, převážně mravnostní trestné činnosti Mgr. Dagmar Šnýdrovou. Rozhovor byl nahrán na záznamové zařízení. Je až s podivem, do jaké míry je tato trestná činnost rozšířena navzdory mnohdy však nedostačujícímu všeobecnému povědomí. Na druhou stranu je její odhalení pokládáno za velice problematické, stejně jako usvědčení pachatele. Policie tak dlouhodobě spolupracuje s lékaři, psychology či sociology. Oběť je tedy chráněna, je však zcela jisté, že každý takový spáchaný čin zanechá kromě fyzických stop i obrovská, a v mnoha případech doživotní, psychická traumata. Často se tak stává, že po celý další život dívka již není schopna navázat osobní či intimní vztah s muži, anebo chlapec ztratí důvěru v ženy a potenciální matky svých dětí. Tento fakt vyplynul i z přímého rozhovoru s obětí sexuálního zneužití - ani ona se se „zážitkem“ nevyrovnala a tuto zkušenost si s sebou nese již dlouhou dobu. Navíc již ve chvíli, kdy na ní bylo násilí vykonáno, začala pochybovat sama o sobě, měla strach, že jí nikdo z okolí neuvěří, což vyplynulo v zamlčení celé situace před autoritami v podobě rodičů, učitelů či policie. Tento příklad je možné brát jako odstrašující, ne-li alarmující.

Vrchní komisařka, kapitán, Mgr. Dagmar Šnýdrová poskytla také kazuistiky případů. Dvě jsou uvedeny v práci, další v přílohách. I zde vyplynul fakt, že pachatel svůj čin za trestný vůbec nepovažuje. Tvrdí, že byl sveden, že on nechtěl, že k ničemu nedošlo a důkazy jsou zfalšované.

Pro zjištění názoru veřejnosti bylo zvoleno dotazníkové šetření. Jeho záměrem bylo zanalyzovat povědomí veřejnosti o daném tématu. Dotazník byl zadáván elektronicky. Vytvořen byl v programu SURVIO a odpovědět mohl každý, bez rozdílu věku či pohlaví. Na dotazník odpovědělo 100 respondentů. Převažovaly v něm odpovědi žen (60 %). Věková škála odpovídajících byla velmi pestrá, nejvíce (62 %) však bylo odpovědí od respondentů ve věku od 18-25let, tedy vrstevníků zadavatelky.

Zcela jistě je možno konstatovat, že veřejnost zná všechny formy násilí páchaného na dětech.

Formy jako sexuální zneužití, psychické či fyzické týrání se objevovali nejčastěji. Uvedeno však bylo také týrání dítěte, vyvolané sobeckým jednáním rozvádějících se rodičů.

Překvapivé zjištění přinesly odpovědi na otázku č. 4 – téměř 50 % respondentů se domnívá, že zneužití dítěte je v ČR spíše časté či časté, přičemž přibližně čtvrtina respondentů má problém o tématu mluvit. Když si uvědomíme, že 40 % respondentů zná osobu, která se stala obětí násilí, mohli takto na otázku odpovědět právě lidé, kteří byli sami v minulosti zneužiti. Další zajímavé zjištění bylo, že většina případů nebyla veřejně řešená a ani nyní (jak vyplývá z odpovědí na poslední otázku) není společnost zcela připravena tento problém řešit.

Je důležité se pozastavit a do jisté míry se zamyslet nad tím, jak rodiče přistupují ke svým dětem. Stejně tak je nezbytné s dětmi komunikovat. Je to první krok a jediná správná cesta každého rodiče, pokud má zájem o své děti, které by měl chránit a informovat, což ostatně patří k nepsaným rodičovským povinnostem. Děti sice v závislosti na jejich věku nemohou rozumět všemu napoprvé, ale měly by mít jasno alespoň v tom, že mohou svým rodičům důvěřovat, že mají právo se bránit, v případě negativní zkušenosti vyhledat pomoc a stát si za svým „já“.

Cílem v této práci bylo poukázat na problém páchání zneužívání dětí a mladistvých. Zjistit, jak rozšířený je tento problém v podvědomí studentčinych vrstevníků, rodičů a ostatních lidí všech věkových kategorií. Dotazníkovým šetřením, kazuistikou a rozhovory bylo zjištěno, že ačkoli to tak na první dojem nepůsobí, je tento problém dosti rozšířený navzdory tomu, jak málo je dětské zneužívání skutečně řešeno napříč veřejností. Respektive je možno říci, že k šíření informací napříč veřejností dochází zejména medializací různých kauz, ovšem jakmile dojde k jejich odeznění, s tím odezní i snaha o osvětu problematiky a vzbuzením veřejného zájmu o téma se nadále zabývají jen specializované organizace či Policie ČR. Je až s podivem, že i v jednadvacátém století dochází k takovému trendu, jako je odsouvání podstatných problémů do pozadí a souběžné předstírání jejich neexistence, zvláště pokud se jedná o tak zásadní téma, jakým zneužívání dětí a mladistvých bezesporu je. Možná proto, že je toto téma citlivé, nemluví se o něm v dostatečné míře, mnohdy dokonce dochází k jeho tabuizaci, tj. záměrnému zamlčení a předstírání jeho neexistence.

Kdyby tato práce a jiné podobné projekty pomohly byť jen jedinému dítěti, mají určitě smysl a význam pro další vývoj řešení tohoto choulostivého tématu.

Dnes či zítra se totiž něco podobného může stát komukoli z nás, a můžeme se tak ocitnout ve stejné situaci jako spousta dalších dětí, mladistvých, žen i mužů, s neutišitelnou, nekončící a svírající vnitřní bolestí a s otázkou na rtech „Proč zrovna já?“

## Seznam použitých zdrojů

### Literatura:

MUFSON, Susan a KRANZ, Rachel. O týrání a zneužívání. Praha: Nakladatelství Lidové noviny, 1996. Linka důvěry. ISBN 80-7106-194-8.

PÖTHE, Petr. Dítě v ohrožení. 2., rozš. vyd. Praha: Nakladatelství G plus G, 1999.

ISBN 80-86103-21-8.

WEISS, Petr. Sexuální zneužívání dětí. Praha: Grada, 2005. Psyché (Grada). ISBN 80-247-0929-5.

VANÍČKOVÁ, Eva, Zuzana HADJ-MOUSSOVÁ a Kamil PROVAZNÍK. Sexuální zneužívání dětí. Praha: Karolinum, 1999. ISBN 8071848786.

ROGGE, Jan-Uwe. Děti potřebují hranice. Vydání šesté. Přeložil Alžběta SIROVÁTKOVÁ. Praha: Portál, 2016. ISBN 9788026211525.

### Internetové zdroje:

Incest: epravo [online]. [cit. 2016-11-19]. Dostupné z:<http://www.epravo.cz/top/clanky/incest-15379.html>

[http://www.linkabezpeci.cz/?gclid=Cj0KEQIA56\\_FBRDYpqGa2p\\_e1MgBEiQAVEZ6-\\_5LG8lcY7cgS0YXpHMyS2MHDY5wcI7b5qOMRNAGN4MaAg\\_m8P8HAQ](http://www.linkabezpeci.cz/?gclid=Cj0KEQIA56_FBRDYpqGa2p_e1MgBEiQAVEZ6-_5LG8lcY7cgS0YXpHMyS2MHDY5wcI7b5qOMRNAGN4MaAg_m8P8HAQ)

<http://www.fod.cz/>

<https://www.bkb.cz/>

[http://www.diciz.org/section.php?sectname=cinnost&subsect=aliance\\_nestatnich\\_organizaci](http://www.diciz.org/section.php?sectname=cinnost&subsect=aliance_nestatnich_organizaci)

<http://ssvp.wz.cz/Texty/dotaznik.html>

## **Seznam obrázků**

Obr. č. 1 – Průkazka

Obr. č. 2 – Nahrávací místnost

Obr. č. 3 – Dětská výslechová místnost

Obr. č. 4 – Běžná výslechová místnost

## **Seznam příloh**

Příloha č. 1 – Kazuistika č. 3

Příloha č. 2 – Písemné vyjádření od oběti zneužití

Příloha č. 3 – Dotazník

Příloha č. 4 – Všechny odpovědi k otázce č. 3

Příloha č. 5 – Všechny odpovědi k otázce č. 7


## Příloha č.1 – Kazuistika č.3

*e spisová kniha  
trestu odnětí svobody  
ve spjčení + rozs. VS  
sp zn. 2T 54/2009*

*ČR. PS - 1601 TC - 2009 - 21*

23. 4. 2009  
KRAJSKÝ SOUD V PRAZE  
23. 4. 2009

2T 9/2009



ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK  
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Praze rozhodl v hlavním líčení konaném dne 23. března 2009 v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Oldřišky Rysové a přísedících Vlasty Bromové a Šimona Stejkozy t a k t o:

Obžalovaný  
[REDACTED]

nar. [REDACTED] v [REDACTED] bytem [REDACTED] v okrese [REDACTED] t. č. ve vazbě  
ve Vazební věznici [REDACTED]

**je v i n e n,**

že

1) v přesně nezjištěné době nejméně od roku [REDACTED] do poloviny roku [REDACTED]  
v obci [REDACTED] v okrese Mělník, v místě svého bydliště,  
opakovaně, nejméně jedenkrát týdně, svlékal a hladil na prsou a přirození



svou nevlastní dceru [REDAKCE], nar. [REDAKCE] postupně se od ní nechával též orálně a rukou uspokojovat, a od přesněji nezjištěné doby od jarních měsíců roku 2004 opakovaně s poškozenou uskutečňoval pohlavní styky, přestože se podílel na její výchově a měl na ni dohlížet, a věděl, že poškozená se podrobuje jeho pokynům, což vedlo u poškozené k rozvoji posttraumatické stresové poruchy, která dosud trvá,

**t e d y** jednak vykonal soulož s osobou mladší patnácti let a takovou osobu jiným způsobem pohlavně zneužil a spáchal takový čin na osobě svěřené jeho dozoru, zneužívaje její závislosti,

jednak zneužil závislosti osoby mladší než osmnáct let a osoby svěřené jeho dozoru a přiměl ji k mimomanželské souloži,

- 2) v přesně nezjištěné době v jarních měsících roku 2004 v odpoledních hodinách [REDAKCE] okr. [REDAKCE] v místě svého bydliště v obývacím pokoji nařídil nezl. [REDAKCE] nar. [REDAKCE] která byla jeho nevlastní dcerou, aby se svlékla, sám se obnažil, nalehl na ni a po jejím odporu spočívajícím ve verbálním nesouhlasu, křiku a odstrkávání a škrábání ji udeřil do obličeje a následně s ní vykonal dokonáný pohlavní styk a v důsledku toho došlo u poškozené k rozvoji posttraumatické stresové poruchy, která dosud trvá,

**t e d y:** násilím donutil jiného k souloži a spáchal tento čin na osobě mladší než patnáct let,

- 3) v přesně nezjištěné době nejméně od roku 1999 až do poloviny roku 2007 v obci [REDAKCE] v místě svého bydliště, opakovaně, vždy poté, co násilím přinutil nevlastní dceru [REDAKCE] k souloži nebo ji pohlavně zneužil, vědom si možnosti trestního postihu v případě jejího svědectví, hrozil poškozené zabitím, pokud věc někomu oznámí, aby si zajistil, že nedojde k jeho odhalení,

**tedy:** jiného pohrůžkou násilí nutil, aby něco opominul a spáchal takový čin na svědkyni v souvislosti s výkonem její povinnosti,

- 4) v přesně nezjištěné dopoledne roku [REDAKCE] v dopoledních hodinách v obci [REDAKCE] v místě svého bydliště, v ložnici,

když byl v domě sám s nezletilou dcerou [REDAKCE] nar. [REDAKCE], řekl jí, aby si lehla k němu do postele a zde jí hladil po těle a v kalhotkách a pak její ruku přiložil na své přirození a tam s ní manipuloval,

tedy: osobu mladší patnácti let jiným způsobem pohlavně zneužil a spáchal takový čin na osobě svěřené jeho dozoru, zneužívaje její závislosti

- 5) v přesně nezjištěný den na konci roku [REDAKCE] v nočních hodinách v obci [REDAKCE] v okrese [REDAKCE] v místě svého bydliště, po návratu z restaurace přišel do dětského pokoje a lehl si do postele k nezletilé dceři [REDAKCE] nar. [REDAKCE] a zde jí osahával na holém těle, prsou a přirození, zasouval jí prsty do pochvy, její ruce si přiložil a držel na svém přirození, které mu měla mačkat a když to nezletilá odmítla a otočila se k němu zády, začal tít své přirození o její tělo a následně slovně požadovat pohlavní styk, se kterým však nesouhlasila a plakala, v důsledku čehož přestal naléhat a odešel z místnosti,

tedy: osobu mladší patnácti let jiným způsobem pohlavně zneužil a spáchal takový čin na osobě svěřené jeho dozoru, zneužívaje její závislosti,

#### č í m ž s p á c h a l

##### v bodě 1

trestný čin pohlavního zneužívání podle § 242 odst. 1, 2 tr. zák.

trestný čin pohlavního zneužívání podle § 243 tr. zák.

##### v bodě 2

trestný čin znásilnění podle § 241 odst. 1, 3 písm. b) tr. zák.

##### v bodě 3

trestný čin vydírání podle § 235 odst. 1, 2 písm. e) tr. zák.

##### v bodě 4 a 5

trestné činy pohlavního zneužívání podle § 242 odst. 1, 2 tr. zák.

a odsuzuje se

podle § 241 odst. 3 tr. zák. za použití § 35 odst. 1 tr. zák. k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 8 (osmi) roků.

Podle § 39a odst. 2 písm. d) tr. zák. se obžalovaný pro výkon trestu zařazuje do věznice se zvýšenou ostrahou.

#### Odůvodnění:

Soud vycházel ze zjištění, že obžalovaný [redacted] žil v domku, jehož spolumajitelkou je jeho bývalá manželka [redacted] a, společně s ní, její dcerou [redacted], nar. [redacted] a dalšími dětmi, které se narodily z jejich manželství. Sňatek mezi obžalovaným a jeho bývalou manželkou [redacted] byl uzavřen v dubnu [redacted]. Z manželství se narodila nezl. [redacted] dne [redacted] ze dne [redacted] zn. [redacted]. Rozsudkem Okresního soudu v Mělníku byly svěřeny do péče matky. Kromě krátkého období žil obžalovaný se svou manželkou, vedli společnou domácnost a protože obžalovaný převážnou část tohoto období nebyl zaměstnán, zdržoval se hodně doma. Do zaměstnání jezdila jeho manželka, která se vracela domů obvykle pozdě odpoledne. Děti měl proto po návratu ze školy na starosti obžalovaný. V domku měla samostatný byt tchyně obžalovaného [redacted] která byla s rodinou své dcery v kontaktu jen ojedinele, ani děti ji pravidelně nenavštěvovaly.

Nejméně od roku [redacted] do poloviny roku [redacted] a nejméně jedenkrát týdně, obžalovaný ve svém bydlíšti svlékal a hladil na prsou a přirození svou nevlastní dceru [redacted] nar. [redacted] postupně se od ní nechával též orálně a rukou uspokojovat, a od přesněji nezjištěné doby od jarních měsíců roku [redacted] opakovaně s poškozenou uskutečňoval pohlavní styky, přestože se podílel na její výchově a měl na ni dohlížet, a věděl, že poškozená se podrobuje jeho pokynům, což vedlo u poškozené k rozvoji posttraumatické stresové poruchy, která dosud trvá. Přitom v přesně nezjištěné době v jarních měsících roku [redacted] v odpoledních hodinách v místě svého bydlíště v obývacím pokoji obžalovaný nařídil nezl. [redacted] nar. [redacted] která byla jeho nevlastní dcerou, aby se svlékla, sám se obnažil, nalehl na ni a po jejím odporu

spočívajícím ve verbálním nesouhlasu, křiku, odstrkávání a škrábání, ji udeřil do obličeje, a následně s ní vykonal dokonaný pohlavní styk a v důsledku toho došlo u poškozené k rozvoji posttraumatické stresové poruchy, která dosud trvá. Ve stejné době jako v prvním případě a na stejném místě obžalovaný opakovaně, vždy poté, co násilím přinutil nevlastní dceru [REDAKCE] nar. [REDAKCE] k souloži nebo ji pohlavně zneužil, vědom si možnosti trestního postihu v případě jejího svědectví, hrozil poškozené zabitím, pokud věc někomu oznámí, aby si zajistil, že nedojde k jeho odhalení.

Dále přesně nezjištěného dne v letech [REDAKCE] až [REDAKCE] v dopoledních hodinách, v místě svého bydliště v ložnici domu, když byl v domě sám obžalovaný s nezletilou dcerou [REDAKCE] nar. [REDAKCE], vyzval poškozenou, aby si lehla k němu do postele a zde jí hladil po těle a v kalhotkách a pak její ruku přiložil na své přirození a tam s ní manipuloval. Obdobně v přesně nezjištěný den na konci roku [REDAKCE] v nočních hodinách v místě svého bydliště, po návratu z restaurace přišel do dětského pokoje a lehl si do postele k nezletilé dceři [REDAKCE] nar. [REDAKCE] a zde ji osahával na holém těle, prsou a přirození, zasouval jí prsty do pochvy, její ruce si přiložil a držel na svém přirození, které mu měla mačkat a když to nezletilá odmítla a otočila se k němu zády, začal třít své přirození o její tělo a následně slovně požadovat pohlavní styk; se kterým však nesouhlasila a plakala, v důsledku čehož přestal naléhat a odešel z místnosti.

K tomu obžalovaný [REDAKCE] v přípravném řízení odpovídal pouze na dotazy a uvedl, že to, pro co je stíhán, je smyšlené, že důvodem trestního oznámení bylo to, že byl na své dcery přísný, což platilo zejména pro vlastní dceru [REDAKCE] u, neboť nevlastní dcera je starší, a proto jí dovolil i to, aby si domů vodila přítele, který u nich přespával. Tvrdil, že dcera [REDAKCE] by chtěla dosáhnout téhož. Uváděl, že po rozvodu bydlel ve vlastním bytě a děti si brával na víkend, ale kvůli nim se vrátil k bývalé manželce a byt asi v roce [REDAKCE] prodal.

Při hlavním líčení setrval na svém stanovisku, že se ničeho nedopustil, a k situaci v rodině uvedl, že s rodinou bydlí trvale kromě období asi půl roku ještě před rozvodem, a odstěhování v roce [REDAKCE] kdy mu přítelkyně koupila byt, do kterého se nastěhoval asi na tři měsíce. V té době si bral všechny děti k sobě na víkendy, protože bývalá manželka měla zájem, aby se vrátil domů, vyhovět jí. Tvrdil, že se o všechny děti staral, důvěřovaly mu a svěřovaly se mu.

Poukazoval na to, že během jeho pobytu ve vazbě navázala poškozená [REDAKCE] kontakt se svým biologickým otcem a že se její rodina chce zbavit. Měla se tak vyjádřit i jeho bývalá manželka před synem, který mu to řekl. Obě poškozené si obvinění vymyslely. Tvrdil, že [REDAKCE] utekla z domova a za tři dny chtěla zpět, ale řekl jí, aby se nevracela a zkusila si to, řekla mu na to, že řekne, že ji v patnácti letech znásilnil. Tvrdil, že [REDAKCE] se mu chtěla mstít za to, že jí zakazoval různé věci, například, aby chodila ven a chtěl, aby do osmnácti let poslouchala. Na to uvedl, že se nechtěla mstít, ale chtěla svého otce. Ve vztahu k poškozené [REDAKCE] rovněž uvedl, že si chtěla dělat, co sama chtěla, a že trval na tom, aby do dospělosti a do vyučení poslouchala. Tvrdil, že bývalá manželka proti němu chtěla poštvat i syna, a že děti něco věděly na svou matku a chovaly se k ní proto nevhodně. Dále obžalovaný uváděl, že mu byla manželka nevěrná a že naváděla děti, co mu mají říkat. Dále obžalovaný vyslovil pochybnost o tom, zda je [REDAKCE] jeho dcerou, a požadoval provedení testů.

Svědčce [REDAKCE] vypověděla, že po rozvodu rodičů s nimi otec dál bydlel, pouze nějakou dobu byl u přítelkyně, kam si bral k sobě děti. Vypověděla, že v době, když jí bylo osm nebo devět let, ji začal otec osahávat a svlékat v jejich trvalém bydlišti v době, kdy byla matka déle v práci. Uvedla, že dostala od otce příkaz, aby zůstala doma, zatímco její sourozence poslal otec ven a sourozenci byli rádi, že se nemusí učit. Zůstala potom s obžalovaným, který ji svlékl, líbal ji, osahával a musela jej uspokojovat rukou nebo ústy, při tom ji hladil na prsou, po těle a mezi nohama. Vždycky jí pak říkal, že to nesmí nikomu sdělit, nebo že ji zabije. Stávalo se to jednou nebo dvakrát týdně do doby než jí bylo čtrnácti let, a převážně v odpoledních hodinách, když byla matka v zaměstnání, někdy i v ranních hodinách, pokud byla svědkyně doma. S těmito zážitky se nikomu nesvěřila. Z otce měla strach, neboť když byl pod vlivem alkoholu, byl zlý a bil je. V době, kdy jí bylo čtrnácti let, někdy na jaře jí otec odpoledne opět řekl, aby byla doma a sourozence poslal ven, zavolal ji k sobě, ležel na posteli ve slípech pod peřinou, nařídil jí, aby se svlékla a lehla si k němu. Předpokládala, že bude opakovat stejné chování jako jindy, ale svlékl si i slipy a snažil se si na ni lehnout, řekl jí, že už je velká, že jí to nebude bolet, pochopila co má v úmyslu, začala plakat, odstrkávala ho, snažila se mu vysmeknout a začala křičet, dal jí facku, protože se bál, aby ji neslyšela babička. Křičel na ni, aby byla zticha. Když zjistila, že se ubránit nemůže, přestala klást odpor a obžalovaný do ní vnikl, soulož trvala krátce, vyvrcholil mimo ni, potom vstal a řekl jí, aby se oblékla. Řekl jí, že o tom nesmí nikomu

řící nebo ji zabije. Ze strachu nikomu nic neřekla a asi týden poté si vzala víc prášků a snědla muchomůrku, aby na to zapomněla, ale nic se nestalo, bylo jí špatně. V následující době obžalovaný ve stejném jednání pokračoval, když nikdo nebyl doma, musela se s ním vyspat, stávalo se to nepravdělně, někdy jednou týdně, někdy jednou nebo dvakrát do měsíce. Takto pokračoval až do doby, kdy jí bylo asi sedmnáct roků, v té době začala chodit s klukem a obžalovaný žárlil, její kamarády mlátil. Asi rok potom se rozhodla, že se svěří matce a chtěla odejít z domu, ale matka ji přesvědčila, aby to vydržela, že se postará, aby obžalovaný neměl příležitost k podobnému jednání a najde pro ně nové bydlení. Protože podnájem nenašli, neodstěhovali se. Když si svědkyně našla přítele, otec ji vyhodil z domu. Asi po týdnu se vrátila, ale obžalovaný již v uvedeném jednání nepokračoval. Potom se ve škole svědkyně svěřila učitelce [redacted]. Kromě ní se svěřila i svému příteli [redacted] který o tom měl hovořit s jejím bratrem [redacted], sestře se nesvěřila.

Při hlavním líčení svědkyně [redacted] vypovídala v podstatě shodně, pokud některé okolnosti vynechala ve své spontánní výpovědi, doplnila je později. Připustila, že obžalovaný na ni byl v době, kdy se vůči ní dopouštěl uvedeného jednání, hodnější než na její sestru.

Svědkyně [redacted] vypověděla, že v době, kdy jí bylo pět nebo šest roků, byla sama doma s otcem, který si ji zavolal k sobě, chtěl, aby si k němu lehla do postele, pak ji začal hladit po těle i pod spodními kalhotkami a její ruku si vsunul do svých slípů a mačkal ji na své přirození. Uvedla, že neví, zda bylo přirození ztopořené či nikoli, protože v té době to nechápala. Na závěr jí řekl, že tohle tatínkové holčičkám dělají, že je to jejich společné tajemství a že to nikomu nemá říkat. Potom se ničeho podobného nedopustil asi až do jejích čtrnácti let. Bylo to někdy před Silvestrem, kdy za ní přišel v noci, byl opilý, v místnosti spali i sourozenci, obžalovaný řekl, že její matka chrápe, že bude spát u ní. Lehl si k ní do postele, potom ji začal hladit nejprve přes noční košili a spodní prádlo, poté jí strčil ruku pod kalhotky, vyzval ji, aby si svlékla podprsenku a kalhotky, poslechla ho, asi ze strachu, jednou rukou ji pak hladil po těle a mezi nohama, druhou rukou ji držel za ruku, kterou si dal do slípů a mačkal ji na své přirození. Potom jí „prstil“. Uvedla, že se ho nechtěla moc dotýkat, ale ruku jí na své přirození přitlačoval a musela ho držet silou. Říkal jí, aby mu „dala, že se nemusí bát, že to jenom štípne“, sliboval jí, že jí bude všechno dovolovat, a že na ni bude hodnější než na její sestru. Začala brečet, přestal ji „prstit“, vyndala ruku z jeho slípů, utěšoval ji, aby nebrečela,

aby někoho nevzbudila a slíbil, že odejde. Ještě než začala brečet, chtěl, aby si lehla na bok, aby mu dovolila souložit do zadku, ale uhýbala, takže se o ni třel. Nakonec ji políbil tak, že jí „strčil jazyk skoro do krku“. Vysvětlovala, že se obžalovaného bála, protože věděla, že v opilosti je zlý. Nikomu to neřekla, ale pak to napsala do dopisu, který později dala učitelce [REDAKCE]. Uvedla, že jí teprve potom řekla sestra, že v [REDAKCE] policii je její dopis, více jí nevysvětlovala, teprve po nějaké době jí řekla proč jej napsala. Svědkyně vysvětlovala, že jí ředitelka vytýkala jak se chová, proto napsala dopis, kde všechno popsala, co prožila. Když se svěřila matce, řekla jí, že s tím musí něco dělat, ale nic se nestalo. Uvedla, že asi dvakrát ji ještě když byli malí poslal otec s bratrem ven a když se vrátili, byl doma zamčený s [REDAKCE].

Při hlavním líčení svědkyně [REDAKCE] též vypovídala shodně, vysvětlila, že pod pojmem „prstit“ má na mysli dráždění prsty do přirození. Změnila výpověď pouze v tom, že si o ni ve druhém případě obžalovaný třel pohlavní úd a že měla strach, aby se nepokusil s ní souložit. K tomu uvedla, že si již nepamatuje, jak to bylo přesně. Uvedla, že sestra jí řekla nejprve, že ji obžalovaný zneužíval a znásilnil, teprve po výsledku v této věci spolu mluvily podrobněji. Uvedla, že si pamatuje na jeden případ, kdy přišla domů a čekali venku, protože doma byla zamčená [REDAKCE] s obžalovaným. Opět uvedla, že si již nepamatuje. Na závěr výsledku sama svědkyně požádala, aby mohla vyjádřit své stanovisko obžalovanému do očí a řekla mu, že jej nenávidí, že jej nechce již nikdy vidět a že všem ublížil.

Svědkyně [REDAKCE] ředitelka Základní školy v [REDAKCE] uvedla, že vyučovala ve třídě, kterou navštěvovala nezletilá [REDAKCE] znala ji od šesté třídy, kdy ji učila. Když ji začala znovu učit v osmé třídě, zjistila, že se výrazně změnila, její chování výrazně vybočovalo. Svědkyně uvedla, že kolem [REDAKCE] při vyučování Monika prohlásila „to budete všichni koukat, co se mi stalo“ a potom svědkyni sdělila, že napsala dopis a požádala, zda jí jej může přinést. S dopisem přišla nezletilá až [REDAKCE] po vyučování, plakala a chtěla, aby jej svědkyně nečetla v její přítomnosti. V dopise pak bylo popisováno zneužívání [REDAKCE] otcem. Při pozdějším rozhovoru [REDAKCE] svědkyni řekla, že dopis napsala proto, že se musela někomu svěřit a nevěděla, komu má dopis předat. Sdělila svědkyni i to, že byla zneužívána i její sestra. Při hlavním líčení svědkyně vysvětlila, že při dalších rozhovorech nezletilou uklidňovala, podrobnosti jejích zážitků s ní neprobírala.

V dopise, který svědkyni předala [REDAKCE], jmenovaná uvádí, že když byla malá, tak ji sexuálně zneužil vlastní otec. Popisuje, že si ji vzal k sobě do postele, hladil ji, vzdychal a strčil si její ruku za svoje slipy a silou ji mačkal na své přirození. Říkal jí, že toto tatínkové dělají, ale že to nemá nikomu říkat. Potom na ni už ani nesáhl do třinácti let, kdy jí udělal to samé a popisuje, že k ní přišel a chtěl u ní spát, pak ji hladil, donutil ji, aby si svlékla kalhotky a podprsenku a musela mu sahat na přirození, strkal jí jazyk až do krku a pak jí i „prstil“. Přemlouval ji „aby mu dala, že to nebude bolet, že to jenom trochu zabolí“ a sliboval, že ji bude mít nejradši. Nevydržela to a začala brečet, což ho zastavilo, řekl jí, že to bude jejich tajemství a odešel. Uvádí, že si poprvé myslela, že už se to nestane, ale že to dělal i podruhé, a že se nechutně vyžíval i na její starší sestře. Uvádí, že to do svých čtrnácti let nikomu neřekla, a když se rozhodla, že se svěří matce, nevěřila jí a nic neudělala. Její sestra se rozhodla, že ho udá, ale ještě to neudělala. Na závěr uvádí „budu sestře pomáhat, aby si šel sednout na hodně dlouho“.

Svědkyně [REDAKCE] působí jako výchovná poradkyně v učilišti v [REDAKCE] a byla dva roky třídní učitelkou [REDAKCE]. Uvedla, že zpočátku byla jmenovaná studentkou, se kterou nebyly žádné potíže, ale na počátku třetího ročníku se změnila, stranila se kolektivu a byla jiná, začala mít absence a nepřipravovala se do školy. Počátkem roku [REDAKCE] s ní byla změna řešena a poté oznámila, že má absence omluveny. Na dotaz, co se s ní děje, neboť se zdá jiná, se rozplakala a mluvila o tom, že má velký problém. Postupně v rámci rozhovoru [REDAKCE] uvedla, že ji nevlastní otec sexuálně obtěžuje a popisovala, že ji již od základní školy osahává na intimních místech, měl ji líbat a mezi dvanáctým až třináctým rokem s ní měl pohlavní styk. Uváděla, že jí při tom několikrát dal facku a držel jí ruku před ústy, později se už ze strachu nebránila a tak ji již nebil. Stávalo se to jednou nebo dvakrát týdně, když nebyla matka doma. Trvalo to do Vánoc v roce [REDAKCE]. Svědkyně uvedla, že vše s [REDAKCE] u sepsala a dohodly se, že to nejprve doma řekne matce a ta potom přijde do školy. [REDAKCE] uváděla, že to již matce naznačovala, ale že jí nevěřila. Matka poškozené potom svědkyni při rozhovoru uváděla, že si chce najít jiné bydlení a vše vyřešit. Potom se odstěhovali, ale nevlastní otec je vyhledal a vrátili se zpět do [REDAKCE]. Co řekl matce otec [REDAKCE] nevěděla. Svědkyně tentýž den věc oznámila na policii.

Svědkyně [REDAKCE] vypověděla při hlavním líčení shodně, vysvětlovala, že ji překvapilo, co jí začala studentka svěřovat, že ji upozornila,



že to musí oznámit a vysvětlila jí, že dojde k dalším jednáním, poškozená s tím souhlasila. Na časové podrobnosti informací poškozené si již nepamatovala. Oznámení pak sepsala v přítomnosti poškozené.

Orgánům policie ČR svědkyně [redacted] předložila oznámení, které sepsala s [redacted], do kterého uvedla, že nevlastní otec [redacted] ji v dětství bil a bil i ostatní členy rodiny, kolem dvanáctého roku [redacted] ji začal osahávat na různých částech těla, i na intimních místech a [redacted] jej musela uspokojovat rukou. Držel ji při tom za ruce a byl surový, bála se ho, proto nic neřekla. Ve čtrnácti letech došlo ke znásilnění, obžalovaný ji zamkl a pod pohrůzkou násilí jí donutil k souloži s tím, že ji zabije, pokud to někomu řekne. Poté soulože pokračovaly vždy když nebyla matka doma, někdy i několikrát týdně. Používal zpočátku i facky, později se přestala bránit. Naposled k souloži došlo před Vánoci. Snaží se otci vyhýbat, matce jsou vztahy v rodině známy, [redacted] jí o znásilnění řekla. Poté je na stejné listině uvedeno, že uvedené okolnosti jsou pravdivé, že se nikdy nesvěřila, protože na ni byl táta zlý a žila stále ve strachu. [redacted] toto podepsala [redacted]

Dále byla vyslechnuta bývalá manželka obžalovaného, svědkyně [redacted], která vypověděla, že obžalovaný se po rozvodu odstěhoval ze společného bydliště asi na týden, pak se vrátil zpět. Uvedla, že si vždy dělal co chtěl, všichni jej museli poslouchat, byl na rodinu hrubý. Měl nejraději ze všech dětí [redacted] a častěji jí něco koupil než dceři [redacted]. Vypověděla, že spolu vedli normální intimní život i po rozvodu. Svědkyně do zaměstnání dojížděla a pracovala do čtrnácti nebo patnácti hodin. Tvrdila, že se jí dcery nesvěřily s tím, jak se k nim obžalovaný chová v její nepřítomnosti, až na podzim roku [redacted] začala dcera [redacted] opakovat, že se odstěhuje, byla náladová a měla problémy ve škole, postupně svědkyni sdělila, že jí otec znásilnil, neměla se odvahu na to zeptat i druhé dcery. [redacted] slíbila, že najde jiné bydlení a bude vše řešit až se odstěhují, protože jinak by jim mohl obžalovaný ublížit. Obžalovaný byl agresivní v opilosti.

Při hlavním líčení svědkyně [redacted] uvedla, že v manželství musela obžalovaného poslouchat a že žila ve strachu z něj. Obžalovaný děti ponižoval, k ní se také někdy choval špatně.

Syn obžalovaného [redacted] jako svědek uvedl, že otec na něj byl někdy hodný, někdy dostal výprask prodlužovacím kabelem. Sestře [redacted]

obžalovaný nechtěl nic koupit, [redacted] obvykle vyhověl. Když se jich zastávala matka, dostala facku i ona. Uvedl, že si pamatuje, že asi ve třech případech jeho a sestru [redacted] poslal otec ven, zamkl a zůstal doma s [redacted]. Uvedl, že po takové zkušenosti, když se nemohl dostat domů, když se chtěl vrátit, se ptal sestry, zda si na ni otec nedovoloval nebo zda ji neosahával, ale nic mu neřekla. Při hlavním líčení tento svědek sám uvedl, že se někdy zamklo - nic neviděl ani neslyšel, chodil ven. K dotazu pak odpověděl, že jednou byl vchod do domu zamčený, byly tam obě sestry, šel si domů pro rukavice nebo pro něco podobného, když zjistil, že je zamčeno, šel k babičce, asi za pět minut se vrátil, už bylo otevřeno a byly tam sestry. Je to už hodně dlouho, na nic se neptal. Zamykaly pořád, když táta spal, aby tam nechodili třeba příbuzní babičky. Tvrdil, že když chtěl jít domů, zabouchal na dveře. Uvedl, že nevěří, že by otec udělal, co je mu kladeno za vinu. Neviděl, že by na sestry někdy sahal.

Z výpovědi tohoto svědka, tedy syna obžalovaného před soudem je zcela zjevná snaha obžalovanému pomoci a vypovídat v jeho prospěch, změnu výpovědi nedovedl vysvětlit. Současně svědek uvedl, že navštěvuje obžalovaného ve vazbě. Je zřejmé, že se snaží svou výpověď upravit, aby byla podle jeho představ výhodnější pro obžalovaného, vypovídá méně konkrétně než v přípravném řízení a nedbá na poučení o svých právech a povinnostech. V přípravném řízení vypovídal v přítomnosti obhájce obžalovaného a není důvod pochybovat o věrohodnosti jeho výpovědi. Vyjádření svědka při hlavním líčení je ovlivněno přítomností obžalovaného. Soud vycházel z původní výpovědi svědka, která sice není přímým důkazem, ale potvrzuje jiné důkazy. Například tvrzení svědka, že dům byl zamykán, když obžalovaný spal, aby nebyl rušen, je nelogické, neboť jeho babička bydlí samostatně, takže její příbuzní neměli důvod chodit do jejich bytu, pokud je v rodině nepovažovali za společné příbuzné, asi nebyl důvod, aby k nim někdo z nich chodil, kdyby se to stalo, stačilo vysvětlit, že obžalovaný spí a nebylo nutno zamykat. Pokud bylo zamčeno proto, že otec spal, těžko by si svědek, který měl zkušenosti s fyzickými tresty, dovolil bouchat, aby mu otevřeli.

Svědčce [redacted] matka [redacted] ve své výpovědi uvedla, že bydlí v samostatné bytové jednotce ve stejném domě, s rodinou dcery se občas navštěvuje, ale nevměšuje se do jejich rodinných záležitostí. Uvedla, že i po rozvodu s obžalovaným její dcera s ním žila a že obžalovaný se odstěhoval pouze na krátkou dobu a pak se zase vrátil.

Vnučky se jí s ničím mimořádným nesvěřily, neviděla, že by je bil, nesvěřovala se jí ani dcera.

██████████ kamarád ██████████ uvedl, že zná celou její rodinu, navštěvoval je v době, kdy nebyl doma obžalovaný. Popsal, že asi před dvěmi lety si se svědkyní ██████████ povídal, zvonil jí při tom telefon, který nezvedala a vysvětlovala to tím, že je to z domova a že se jí domů nechce. Asi hodinu potom přijel její otec, řekl, že již měla být dávno doma a udeřil jí do hlavy, poté slovně napadl svědka a chtěl ho i udeřit, ale svědek jej chytil za ruce a nedovolil mu to. Následující den svědek hovořil s matkou ██████████ a řekl jí, že si obžalovaný dovoluje mlátit dceru i jeho jako cizího člověka, a odpověděla mu, že to nebude řešit, že je to již v klidu. Uvedl, že poškozená se mu nesvěřovala, že by měla s otcem nějaké problémy. Při hlavním líčení svědek tvrdil, že neslyšel telefon zvonit, ale že si poškozená s někým psala zprávu a telefon někomu „vymačkávala“. Tato změna výpovědi je nepodstatná a vyplývá z časového odstupe od události, při níž nebylo podstatné zvonění telefonu. \*

Svědka ██████████ vypověděl, že zná ██████████ asi dva roky a od února ██████████ byl jejich vztah dost důvěrný, ale trval asi dva měsíce. Uvedl, že se ██████████ začala chovat divně, a když šli spolu na diskotéku, nebavila se, pouze seděla a dělala si nějaké poznámky. Uváděla tam, že si podřeže žíly, že se bojí otce, že ji znásilnil, ale hovořit o tom se svědkem nechtěla. Řekla mu jen, že se s tím svěřila své kamarádce ██████████. Svědek dále vypověděl, že neviděl, že by se obžalovaný choval k ██████████ špatně, ona o něm nemluvila dobře, neměla ho ráda, musela sedět doma, protože ji nechtěl nikam pouštět. Uvedl, že spolu měli třikrát nebo čtyřikrát pohlavní styk, zpočátku to bylo normální, potom se tomu začala vyhýbat. Označil to jako důvod rozchodu. Postupně uvěřil tomu, že ji otec znásilnil, ale žádné podrobnosti mu k tomu neřekla, mělo k tomu dojít asi před šesti lety.

Svědkyně ██████████ kamarádka poškozené ██████████ uvedla, že ji navštěvovala často doma a přespávala u ní. Uvedla, že si nevšimla ničeho zvláštního, vztahy v rodině byly normální. Zdálo se jí, že má obžalovaný nejraději ██████████ protože byl jediný kluk. V květnu nebo v červnu ██████████ se jí zdálo, že je ██████████ divná, když potom odjela z bydlíště, řekla jí ██████████ při telefonickém rozhovoru, že jí chce něco říci, ale nechtěla to řešit po telefonu. Po návratu jí sdělila, že ji měl otec znásilnit

a že to nebylo poprvé. Zeptala se pouze na to, proč jí to neřekla dříve, poškozená jí sdělila, že se bála, protože nevěděla, jak by reagoval otec, kdyby se dověděl, že jí to řekla. Když se k tomu dostaly při rozhovoru, začala poškozená vždy plakat, proto se snažila o tom nemluvit.

Dále byli vyslechnuti příbuzní ze strany obžalovaného, kteří byli s ním a jeho rodinou v kontaktu. Sestra obžalovaného [REDAKCE] jako svědkyně využila svého práva a nevyprávěla.

Svědkyně [REDAKCE] sestra obžalovaného, uvedla, že se s rodinou svého bratra [REDAKCE] v minulosti navštěvovali častěji. Od roku [REDAKCE] se však nenavštěvují tak intenzivně. Uvedla, že si nikdy nevěšila, že by mezi obžalovaným a poškozenou [REDAKCE] [REDAKCE] byl vztah nějak zvláštní, neviděla, že by své dcery obžalovaný osahával a poškozené se svědkyni ani jejím dcerám s ničím podobným nesvěřily.

Svědkyně [REDAKCE] je též sestrou obžalovaného, uvedla, že navštěvovala jeho rodinu jednou za rok na několik dní. Uvedla, že v rodině bylo vidět napětí, vládl tam obžalovaný a všichni jej museli poslouchat. Byla svědkem toho, že dal velkou facku synovi [REDAKCE] všimla si, že mu nikdo z rodiny neodporoval, protože by následoval fyzický trest. Bála se jej i bývalá manželka. V přípravném řízení uvedla, že neviděla, že by obžalovaný osahával [REDAKCE] nebo [REDAKCE] ale všimla si toho, že když odcházela [REDAKCE] z domova, musela dát otcovi pusu, která podle ní nebyla normální, ale „dospělácká“, bylo jí to divné. O obžalovaném uvedla, že je vůdčí typ, že nikdo nesmí nic dělat proti jeho vůli a jeho povaha se zhoršuje pod vlivem alkoholu, kdy je více agresivní. Při hlavním líčení tato svědkyně uváděla, že si všimla, že obžalovaný v její přítomnosti požadoval od [REDAKCE] jednalo se o kontakt úst, nebyla obrovská, ale bylo jí to divné. Od svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE] se dověděla, že jí řekla [REDAKCE] že měla být znásilňována. Neříkala, jak ona sama na to reagovala.

Svědék [REDAKCE] bratr obžalovaného, uvedl, že jezdí na návštěvy do jeho bydliště velmi často a nikdy si nevěšil zvláštního chování obžalovaného k jeho dcerám. Uvedl, že žádnou z nich neupřednostňoval, jeho slovo v rodině platilo. Svědek uvedl, že obžalovaný druhému rád pomůže a že rodina je u něj na prvním místě. Obvinění však považuje za nesmysl.

Svědkyňě [REDACTED] švagrová obžalovaného, vypověděla, že byla po celou dobu trvání manželství s rodinou obžalovaného v kontaktu, nikdy si nevšimla zvláštností v jeho chování, na děti byl přísný, musely ho poslouchat, ale rozdíl mezi nimi nedělal. Raději měl patrně [REDACTED]

Svědkyňě [REDACTED] matka obžalovaného, uvedla, že byla s jeho rodinou v kontaktu, často je navštěvovala, nevšimla se ničeho zvláštního ve vztahu obžalovaného k dcerám, nebylo jí nic známo ani o tom, že by se k rodině choval hrubě. Svědkyně dále uvedla, že obžalovaný je dobrák a k dětem měl blízký vztah.

Podle zprávy [REDACTED] z dětské a dorostové psychiatrie [REDACTED] byla vyšetřena [REDACTED] popsala, že byla otcem zneužívána a znásilněna. Uvedla, že se pokusila otrávit léky, hospitalizována nebyla. Uvedla, že se svěřila matce se svými zážitky asi před dvěma lety, ale matka o tom obžalovanému neřekla a on ve zneužívání pokračoval. Přestal s tím na počátku třetího ročníku jejího učení. Uvedla, že se s matkou na krátko odstěhovali, ale otec je po několika dnech našel a přemluvil k návratu. Zjistila posttraumatickou stresovou poruchu s anxiózně depresivním syndromem a předepsala poškozené léky. Další zpráva byla vypracována dne [REDACTED] poškozená byla na kontrole [REDACTED] kdy uvedla, že léky přestala brát, protože se po nich cítila unavená a učí se na závěrečné zkoušky. Při další kontrole uváděla, že má strach, že se otec vrátí, má děsivé sny o agresivitě otce. Uvádí, že se cítí unavená, úzkostná, roztržitá, spánek má přerušovaný. Znovu jí byl doporučen stejný lék jako posledně.

Ze zprávy o odborném vyšetření gynekologem ze dne [REDACTED] vyplývá, že poškozená [REDACTED] byla vyšetřena poprvé [REDACTED] kdy si stěžovala na nepravidelnou menstruaci a požadovala antikoncepci. Poté docházela na kontroly při kterých jí byly předepisovány další antikoncepční tablety až do [REDACTED] od té doby na kontrole nebyla.

Ze zprávy třídní učitelky ze Střední odborné školy a středního odborného učiliště [REDACTED] vyplývá, že poškozená [REDACTED] měla studijní výsledky mírně podprůměrné, v důsledku absence ze zdravotních a rodinných důvodů v prvním pololetí třetího ročníku měla sníženou známku z chování pro 42 neomluvených hodin na odborném výcviku. Je uvedeno, že je velmi uzavřená, tichá a klidné povahy, své problémy nechce řešit. Během školní

docházky do základní školy je hodnocena jako klidná a vyrovnaná, její prospěch byl slabě podprůměrný, do školy docházela pravidelně a byla zcela bez problémů.

Podle zprávy Městského úřadu v [redacted] se měla po podání předchozí zprávy ze dne [redacted] matka s oběma poškozenými pokusit odstěhovat ze společného bydliště, ale po krátké době se vrátila zpět k otci nezletilé [redacted]. Jako důvod stěhování matka uvedla, že prostředí dětem nevyhovovalo a do nového bydliště si pro ně otec přijel. Matka uvádí, že obžalovanému není možno odporovat a obává se o jeho chování. Vzhledem k tomu, že [redacted] již v té době byla zletilá, nebyly k ní k dispozici žádné informace z minulosti, vyplývá, že byla svěřena jako nezletilá do výchovy matky, v péči o ni nebyly shledány zásadní nedostatky a nebyly řešeny výchovné problémy.

Znalec z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, [redacted] se vyjadřoval k duševnímu stavu poškozené [redacted]. Uvedl, že její současný zdravotní stav je celkově dobrý, při dlouhodobější medikaci psychofarmaky je po psychické stránce relativně stabilizovaný. Posuzovaná trpí úzkostnými a depresivními potížemi, které se dají charakterizovat jako posttraumatická stresová porucha vyvíjející se po dobu několika let a byla způsobena sexuálním zneužíváním a vlivem deformovaného rodinného prostředí, je zasažen vývoj a zrání osobnostní struktury s pravděpodobnými nepříznivými dopady do budoucna. Uvádí, že z lékařského hlediska je zjištěná porucha těžkou újmou na zdraví, neboť se s pravděpodobností dá očekávat, že se u poškozené projeví následky dlouhodobé traumatizace a působení narušeného rodinného prostředí v citlivém věku adolescence a také v dospělosti – ve formování partnerských vztahů a vazeb. Uvedl, že prognóza léčení je nejistá vzhledem k dlouhodobému vývoji a věku poškozené.

V doplňku téhož posudku znalec uvedl, že trvá na svém předchozím závěru o posttraumatické stresové poruše, která se podle dostupných informací začala u poškozené projevovat asi před dvěma roky. Uvedl, že poškozená byla omezena ve vývoji a zrání své osobnosti a toto omezení v podstatě dosud trvá. Posudek byl doplněn i výsledkem znalce v přípravném řízení, kdy uvedl, že poškozená trpěla potížemi, které již popsal v posudku, a jednalo se o poruchy chování nápadné jejímu okolí, byla nervózní, nejistá, měla poruchy nutrice, sníženou náladu a emoční labilitu, bránila se připomínání traumatizujících zážitků, které se jí vracely a vrací i v současnosti ve snech a jiných

připomínkách a akcentují se při vynechání adekvátní psychiatrické léčby. Při hlavním líčení znalec trval na stejných závěrech a stejném vysvětlení, takže u poškozené došlo podle jeho závěrů k omezení v běžném způsobu života z otčíma, neklidem, bála se tmy a měla sníženou chuť k jídlu. Na základě toho jsou podle diagnostických kritérií splněny všechny symptomy pro posttraumatickou stresovou poruchu. Poškozená musela užívat léky. Znalec uvedl, že více se k omezení nemůže vyjádřit, protože mu není známo, jak by probíhal život poškozené, kdyby zneužívána nebyla. K zasažení vývoje a zrání osobnostní struktury uvedl, že se projevuje v postoji posuzované k funkci rodiny, otce, matky a v jejích představách o rodině a partnerovi.

Znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví psychologie, PhDr. [redacted] v závěru posudku ve vztahu k poškozené [redacted] uvedla, že se jedná o astenickou nevyzrálou osobnost, u které se projevují znaky posttraumatické stresové poruchy, a to zejména v testových metodách. Nejistila u poškozené sklony ke lhavosti ani k patologické lhavosti, záměrnému nebo účelovému zkreslování skutečností ani nic dalšího co by mohlo zásadně ovlivnit její schopnost věrohodně vypovídat. Při hlavním líčení uvedla, že není schopna časového zařazení posttraumatické stresové poruchy.

Znalec z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, MUDr. [redacted] zpracoval posudek též k duševnímu stavu poškozené [redacted]. Uvedl, že jmenovaná trpí poruchou přizpůsobení, smíšenou poruchou chování a emocí. Její současný zdravotní stav považuje za celkově dobrý a stabilizovaný stejně jako její stav psychický. S traumatizující zátěží se poměrně dobře vyrovnává. Uvedl, že posuzovaná trpěla přechodnými poruchami spánku, emoční labilitou a poruchami chování, které se odrážely ve školním prostředí poruchami nálady v průběhu řady měsíců a k odeznívání dochází po odeznění zátěže. Dopady na další vývoj osobnostní struktury poškozené lze těžko odhadnout. Uvedl, že souvislost zjištěné poruchy sudálostmi, které jsou předmětem vyšetřování, je nepochybná a zjištěnou poruchu hodnotí jako středně těžkou újmu na zdraví. Prognóza léčení je podle znalce spíše dobrá, ale nelze ji přesně odhadnout vzhledem k věku poškozené.

Znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychologie, na poškozenou [redacted] vypracovala PhDr. [redacted] která uvedla, že posuzovaná je s ohledem na úroveň svého intelektu schopna

správně vnímat, zapamatovat si a reprodukovat prožité události, nebyly zjištěny sklony ke zkreslování, které by se vymykaly její rozumové kontrole, nemá sklony k patologické lhavosti nebo k záměrnému či účelovému zkreslování skutečnosti. Její vztah k otci je negativní, projevuje se to s ohledem na její věk a nedozrálost v typicky adolescentním nazírání na svět a používání silných slov.

Znalecký posudek z oboru psychiatrie ohledně poškozené [redacted] [redacted] zpracoval i znalec MUDr. [redacted] [redacted] jehož specializací je psychiatrie pro děti, dorost a dospělé. Tento znalec dospěl k závěru, že poškozená netrpí závažnou duševní chorobou ani poruchou, jde o infatilní rysy a celkově emočně nestabilní osobnost. V minulosti mohlo po kratší dobu jít o posttraumatickou stresovou poruchu, ale v současné době je stav zlepšen a při vzpomínkách jde nejvýše o neurotické rysy vzpomínek. Znalec uvedl, že nelze vyloučit souvislost tohoto stavu s vyšetřovanou událostí, ale vzhledem k tomu, že matka poškozené byla informována a nenahlásila otcovo chování, mohlo se to projevit u posuzované ve zhoršení prospěchu a změně v chování.

Z lékařské zprávy ohledně nezletilé [redacted] [redacted] vyplývá, že byla vyšetřena na psychiatrii dne [redacted] [redacted]. Při vyšetření uvedla, že se jí sestra svěříla asi šest měsíců předtím, že jí otec zneužíval od osmi let a znásilňoval ji opakovaně. Sama vyšetřovaná uvedla, že obžalovaný ji v opilosti osahával a nutil ji k pohlavnímu styku, ke kterému pak nedošlo, měla uvést, že jí říkal, že už musela s někým souložit a že napsala dopis, ve kterém popsala nejhorší chvíle svého života. Měla uvést, že v té době již věděla, že otec udal její sestru. Uváděla, že se otce bojí, aby jí kvůli prozrazení něco neudělal. Má obavy ze sexuálního života v budoucnosti a ve škole jsou uváděny drobné poruchy chování. Podle lékařky jde o nerovnoměrný vývoj osobnosti na bázi neharmonického rodinného prostředí a poruchy chování a emocí jsou hodnoceny jako porucha přizpůsobení na dlouhodobější stres. Při kontrole po měsíci bylo zjištěno zlepšení v emoční labilitě. Po dalším měsíci je pacientka posuzována jako klidná, bez poruch spánku, bez poruch chování a bez výrazné anxiozity.

Podle zprávy z gynekologicko-porodnického oddělení nemocnice v [redacted] byla [redacted] [redacted] vyšetřena [redacted] [redacted] pro nepravidelnost menstruačního cyklu. Uváděla, že pohlavní styk měla, podrobnosti neuvedla.

[redacted] byla podle posudku vypracovaného třídní učitelkou ze základní školy hodnocena jako inteligentní dívka s problémovým chováním,



její prospěch neodpovídá schopnostem v důsledku nedostatečné přípravy. Její chování se zhoršilo během posledních dvou let, dovede být milá a ochotná, ale snaží se za každou cenu na sebe upozornit, vyrušuje a není ochotna přijmout pravidla. I když později svou chybu uzná, situace se často opakuje.

Podle zprávy Městského úřadu v [redacted] byly vztahy rodičů k nezletilé [redacted] upraveny rozhodnutím soudu. V roce [redacted] žádal [redacted] obžalovány snížení výživného s tím, že je bez pracovního poměru, ale návrh byl zamítnut. Dne [redacted] předala ředitelka Základní školy [redacted] oddělení sociálních věcí a zdravotnictví písemné vyjádření nezletilé [redacted] o jejím zneužívání otcem. Dne [redacted] kontaktovala toto oddělení ředitelka školy znovu s tím, že nezletilá [redacted] hovořila o sebevraždě, byla jí proto doporučena návštěva na psychiatrii. Matka nezletilé při jednání uvedla, že otec odmítá své bydliště opustit a jí situace nedovoluje bytovou situaci řešit.

Ze zprávy o pověsti obžalovaného vyplývá, že se v místě trvalého bydliště neprojevuje, jeho jednání nebylo projednáváno před tamní přestupkovou komisí. Po pracovní stránce je obžalovaný hodnocen dobře, není uvedeno, od kdy u hodnotitele pracuje. Podle opisu z evidence rejstříku trestů nemá obžalovaný v evidenci žádný nezaházený záznam z minulosti.

Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie, který byl zpracován společně s posudkem z téhož oboru, odvětví psychologie, bylo zjištěno, že obžalovaný má smíšenou poruchu osobnosti, která u něj byla i v době kritické pro páchaní trestné činnosti, nebyla zjištěna závislost na návykových látkách ani přítomnost strukturované sexuální deviace. Uvedená duševní porucha neměla významný vliv na rozpoznávací a ovládací schopnosti obžalovaného vzhledem ke stíhané trestné činnosti a případný vliv požitého alkoholu je hodnocen jako forenzně nevýznamný. Ovládací a rozpoznávací schopnosti byly podle znalce zachovány. Vzhledem k osobnosti obžalovaného a jejímu dosavadnímu vývoji je prognóza resocializace podle znalce nepříznivá, osobnost je hodnocena jako intelektově v pásmu průměru, má nadprůměrnou schopnost vzhledu, dobrou odolnost vůči zátěži, myšlení je hrubě rigidní, realitní kontrola spolehlivá. Schopnost sociálního kontaktu je poruchová ve složce afektivní, afektivita je utlumená, spíše přizpůsobivá, ovládnutí spolehlivé a vcelku silné impulzy k agresivním reakcím jsou za běžných okolností poměrně dobře tlumeny pomocí inhibičních mechanismů. Jedná se o osobnost nevyrovnanou, s rysy disociality, impulzivity, nezdrženlivosti, rigidity

a konformity. Pokud se dopustil jednání, pro které je stíhán, šlo o jednání situačně podmíněné, které mohlo být podmíněno i osobnostními rysy a motivem by bylo uspokojení bezprostředně vzniklé sexuální potřeby. Psychologickým vyšetřením nebyla zjištěna porucha kognitivních procesů, která by znemožnila nebo narušila schopnost obžalovaného podat přesnou výpověď.

Soud při hodnocení provedených důkazů vycházel zejména ze znaleckých posudků z oboru psychiatrie a psychologie a dospěl k závěru, že není důvod pochybovat o věrohodnosti výpovědí obou poškozených, tedy [REDACTED] a nezletilé [REDACTED]. Obžalovaný sice spáchání činu popírá a znalecký posudek, který se zabýval jeho osobnostními rysy, uvádí, že v jeho případě se nejedná o sklon k uvádění nepravdivých skutečností, jedná se však o způsob obhajoby, na který má obžalovaný právo. Pokud se obžalovaný hájí, nevyplývá z toho, že by se mělo jednat o obecný sklon ke lhaní. Ve vztahu k oběma poškozeným je závěr znalce k věrohodnosti shodný, je jednoznačný a nic nesvědčí o tom, že by některá z poškozených měla sklon ke lhaní a že by nevypovídala pravdu. Pro tento závěr svědčí i skutečnost, že výpovědi obou poškozených během celého řízení jsou shodné a pokud v nich jsou nepřesnosti, jedná se o časové údaje, které mohly být změněny jednak v důsledku nepřesného zapamatování, jednak i proto, že závisí při uvádění časových údajů často na tom, ve vztahu ke které další okolnosti jsou uváděny. Tvrzení obžalovaného, že obě poškozené vypovídají proti němu proto, aby se ho zbavily, protože na ně je přísný, není ničím podporováno a není ani logické. Sám obžalovaný uvádí, že ve vztahu k poškozené [REDACTED] již byl tolerantní, takže její situace byla zcela odlišná než situace její mladší nevlastní sestry. Dle názoru soudu potvrzuje věrohodnost tvrzení obou poškozených i způsob, jakým došlo k oznámení, neboť volily způsob odlišný, což by bylo nepravděpodobné v případě, že by se dohodly. Nelze přehlédnout ani skutečnost, že obžalovaný do zadržení žil se svou bývalou manželkou v jejím bydlíšti a tato nebyla schopna situaci řešit ani tehdy, když se jí se svými zkušenostmi s obžalovaným svěřila starší dcera. [REDACTED] na to nereagovala, slibovala nekonkrétně odstěhování, přestože bydleli společně v objektu, který byl jejím majetkem a obžalovaný dle svého pozdějšího tvrzení měl možnost jiného bydlení. Svědkyně [REDACTED] tedy nemá důvod vypovídat proti obžalovanému nepravdivě ani jinak podporovat případnou snahu svých dcer zbavit se obžalovaného. Soud proto vycházel z výpovědi svědkyně [REDACTED] i [REDACTED], neboť tyto jsou nepřímě podporovány výpověďmi svědka [REDACTED] a svědkyně [REDACTED].

██████████. Z výpovědi matky obou poškozených vyplývá, že pracovala do odpoledních hodin a poté se vracela ze zaměstnání domů, kde do té doby byl s dětmi obžalovaný. Podmínky ke spáchání trestné činnosti tak, jak je popisuje svědkyně ██████████, byly nepřítomností její matky vytvořeny. ██████████ potvrdil, že došlo k zamčení domu v odpoledních hodinách a neměl možnost vrátit se zpět, což opět podporuje tvrzení ██████████. Zcela nezávisle se o svých zážitcích svěřila svědkyně ██████████ před svědkem ██████████ a před svou kamarádkou ██████████. Tvrzení poškozených ostatně podporují i závěry znaleckých posudků z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, z nichž bylo zjištěno, že obě prodělaly traumatizující zážitky, které byly důvodem jejich léčby. Soud vycházel též z obsahu výpovědí obou poškozených, z nichž je patrné, že nepoužívají stejné výrazy pro popisované jednání obžalovaného, přestože jsou setry, takže, kdyby o těchto věcech spolu hovořily, zejména, kdyby se domlouvaly, bylo by pravděpodobné, že by používaly stejné výrazy. Z lékařských zpráv z gynekologie nebylo nic, co by mělo význam pro toto řízení zjištěno, ale při vyšetření zjevně nebyly zjišťovány okolnosti, které nebyly pro lékaře podstatné.

Kromě toho bylo prokázáno, že popsání prožitky ovlivnily duševní stav obou poškozených. Ze znaleckých posudků a lékařských zpráv vyplývá, že pokud jde o ██████████, nedošlo u ní k závažnější poruše nebo chorobě, přesto však byla po dobu několika měsíců léčena na psychiatrii. V jejím případě nic nenasvědčuje tomu, že by došlo k dlouhodobějšímu psychickému onemocnění a dále je uváděno, že její aktuální zdravotní stav mohla ovlivnit i situace v rodině.

Podle závěrů znalce se na vzniku posttraumatické stresové poruchy podílelo jak rodinné prostředí, tak sexuální zneužívání. Nebylo odlišeno, který faktor působil více, případně kdy se uplatnil. Poškozená byla podle její výpovědi zneužívána do svých 17 let. Ve škole se projevovalo její změněné chování v posledním ročníku, tedy v roce ██████████ kamarádka si všimla změny v jejím chování krátkodobě v létě ██████████ ještě později však měla poškozená sklon k pláči, když měla o problému mluvit. Lékaře navštívila až v době, kdy toto zneužívání mělo skončit a její potíže ještě přetrvávaly, měla užívat léky, z vlastního rozhodnutí je však brát přestala a po další návštěvě lékaře je opět začala užívat. Posttraumatická porucha se u poškozené ██████████ nepochybně rozvinula, není však možno zjistit, do jaké míry byla ovlivněna

pouze jednáním obžalovaného a do jaké míry se uplatnilo rodinné prostředí. Chování matky, které se poškozená svěřila, a která nebyla schopna udělat nic, aby ji ochránila, mohlo být též výrazně traumatizující.

Znalec hodnotí posttraumatickou poruchu u poškozené [REDAKCE] jako těžkou újmu na zdraví, aniž by své závěry blíže objasnil, přestože k tomu byl opakovaně vyzýván. Znalec použil ve svých závěrech právní hodnocení, aniž by k tomu byl oprávněn. Vysvětlil, že porucha trvala po dobu několika let a omezovala poškozenou v obvyklém způsobu života, ale neuvedl jak konkrétně s odůvodněním, že neví, jak by se její život vyvíjel. Co je možno považovat za těžkou újmu na zdraví stanoví ust. § 89 odst. 7 tr. zák. S ohledem na charakter potíží by se mohlo o takovou újmu jednat za předpokladu, že by došlo u poškozené k delší době trvající poruše zdraví (písm. ch) uvedeného ustanovení). V praxi se za delší dobu trvající poruchu zdraví považuje vážná porucha zdraví nebo vážné onemocnění, které pro poškozeného znamená velmi citelnou újmu v obvyklém způsobu života po dobu nejméně šesti týdnů. Z popisu obtíží poškozené a jejího života nevyplývá, že by byla skutečně delší dobu omezena v obvyklém způsobu života. Poškozená sice změnila svůj vztah ke kolektivu, ale bez problémů dokončila učební poměr, závěrečné zkoušky dokonce vykonala v době, kdy probíhala její psychiatrická léčba a přitom v době, kdy se měla léčit, jmenovaná sama přestala užívat léky, které jí byly podávány, protože se po nich cítila unavená. Přesto se její potíže postupně zlepšily. Za tohoto stavu má soud za to, že není pochybnost, že u poškozené došlo k rozvoji posttraumatické stresové poruchy, nebyla však náležitě vymezena a nejsou podmínky pro to, aby bylo možno se rozhodnout, ve kterém období došlo k podstatnému omezení poškozené v obvyklém způsobu života, respektive že by k tomu vůbec došlo. Soud proto dospěl k závěru, že se nepodařilo prokázat, že by u poškozené [REDAKCE] došlo k tak výraznému omezení v obvyklém způsobu života, aby se jednalo o těžkou újmu na zdraví ve smyslu § 89 odst. 7 tr. zák.

Pokud jde o opakovaný návrh obžalovaného, aby bylo provedeno porovnání DNA obžalovaného a poškozené [REDAKCE], aby bylo zjištěno, zda je jeho dcerou, byl tento návrh zamítnut stejně jako v přípravném řízení. Obžalovaný žil se svou dcerou v rodině, podle výsledků dokazování ji za dceru do zadržení považoval a choval se tak k ní, není tedy podstatné, zda skutečně je jejím biologickým otcem. Přitom z dokazování žádná pochybnost nevyplývala a neuváděl ji ve své výpovědi ani obžalovaný.

Výsledek porovnání by nemohl ani změnit pohled na hodnocení důkazů, neboť pokud takový poznatek neexistoval, nemohl ani ovlivnit rodinné vztahy.

K bodu 1) – 3)

Výpovědí poškozené [redacted] která je shodná během celého řízení, bylo prokázáno, že obžalovaný jmenovanou opakovaně v jejich společném bydlíšti osahával a nechal se od ní orálně a rukou pohlavně uspokojovat, přičemž toto trvalo po dobu několika let v nepravidelných intervalech, obvykle jednou týdně. Začátek tohoto jednání poškozená označila podle svého věku, přičemž nejpozději se tak muselo stát podle jejího vyjádření v roce [redacted] a pokračovalo to do poloviny roku [redacted]. Přitom obžalovaný byl poškozenou považován za jejího nevlastního otce, vychovával ji od jejího narození a v době, kdy k pohlavním stykům došlo, měl obžalovaný na nevlastní dceru dohlížet, stejně jako na své ostatní děti a není pochybnost o tom, že přesně znal její věk. I když časové určení trestné činnosti není vymezeno přesně, dopouštěl se tohoto jednání obžalovaný dlouhodobě před tím, že poškozená bylo patnáct let a poté dlouhodobě do jejího sedmnácti a půl roku. Poškozená se osahávání a dalšímu jednání obžalovaného popsanému pod bodem 1) bránila minimálně a během času se mu bez odporu podvolovala, jednak proto, že zpočátku toho s ohledem na svůj věk a stupeň vývoje nebyla schopná, jednak proto, že jí obžalovaný opakovaně vyhrožoval a respektovala ze strachu dokonce i jeho příkaz, aby se nikomu nesvěřila. Ve čtrnácti letech obžalovaný poškozenou znásilnil. Poškozená upřesnila, že se to stalo v jarních měsících roku [redacted] popsala podrobnosti a ani o této části výpovědi není důvod pochybovat, když v pohlavních stycích s ní pokračoval i v následující době, opět při tom využíval situace, kdy měl možnost být s poškozenou sám a využíval toho, že postupně se poškozená přestala bránit, neboť si byla vědoma toho, že její odpor není dostatečný a od obžalovaného se bála dalšího násilí. V době, kdy došlo k prvnímu pohlavnímu styku, se poškozená bránila podle svých fyzických možností, při dalším již odpor nekladla ze strachu z obžalovaného. V tomto jednání obžalovaný pokračoval poté, co poškozená dovršila patnáct let až do roku 2007, přičemž podle poškozené to bylo přibližně do poloviny roku, podle svědkyně PhDr. [redacted] se svého jednání měl dopouštět až do konce roku. Vzhledem k tomu, že nelze přesněji určit dobu páčání trestné činnosti, bylo vzato za prokázané, že obžalovaný v něm pokračoval do poloviny roku [redacted] tedy během kratšího období. Jednání obžalovaného vůči poškozené [redacted] bylo rozděleno na tři samostatné skutky. Pokud obžalovaný poškozenou osahával a nechal se od ní i pohlavně uspokojovat,

od jejích devíti let do patnácti let, jedná se o tr. čin pohlavního zneužívání podle § 242 odst. 1 tr. zák., neboť osobu mladší patnácti let jiným způsobem pohlavně zneužil. Ze vztahu poškozené a obžalovaného jako jejího nevlastního otce, vyplývá, že jsou splněny i podmínky pro kvalifikaci podle odst. 2 uvedeného ustanovení, neboť obžalovaný zneužil svého postavení a tato okolnost zvyšuje stupeň nebezpečnosti činu pro společnost ve smyslu § 88 odst. 1 tr. zák. Následné jednání obžalovaného poté, co poškozená dovršila 15 let, které spočívalo jak v osahávání a ukájení obžalovaného, tak v souložích, kterým se poškozená fyzicky nebránila, neboť již měla zkušenost s násilným chováním obžalovaného a bála se jeho bití, je posouzeno jako tr. čin pohlavního zneužívání podle § 243 tr. zák., neboť osobu mladší než osmnáct let svěřenou jeho doзору, přiměl k mimomanželské souloži.

Jednání uvedené pod bodem 2) bylo posouzeno jako tr. čin znásilnění podle § 241 odst. 1, 3 písm. b) tr. zák. Obžalovaný v tomto případě překonal aktivní fyzický odpor poškozené a vykonal s ní soulož proti její vůli, tedy donutil ji násilím k souloži a věděl, že poškozené ještě nebylo patnáct let.

Obžalovaný po celou dobu poškozené vyhrožoval zabitím a zakázal jí, aby se někomu svěřila. Tyto pohrůžky působily samostatně i v době, kdy se obžalovaný nedopouštěl na poškozené shora uvedeného jednání a směřovaly k tomu, aby jej neprozradila, tedy aby jako svědkyně nevyprávěla o jeho trestné činnosti. Tato část jeho jednání byla proto posouzena jako tr. čin vydírání podle § 235 odst. 1, 2 písm. e) tr. zák., neboť i v tomto případě je stupeň nebezpečnosti činu pro společnost podstatně zvyšován tím, že obžalovaný poškozenou nutil pohrůžkou, že ji zabije, aby jej neprozradila a nezpůsobila jeho trestní stíhání, což se mu dlouhou dobu dařilo.

Ve vztahu k poškozené [REDAKCE] se obžalovaný dopustil dvou samostatných útoků, které byly odděleny dlouhým časovým obdobím. Jeho jednání je proto posouzeno jako dva samostatné tr. čin pohlavního zneužívání podle § 242 odst. 1, 2 tr. zák., neboť v obou případech ještě nebylo poškozené patnáct let a obě jednání obžalovaného, které podrobně popsala, směřovala k jeho pohlavnímu ukojení, ve druhém případě, když již byla poškozená starší, hovořil i o pohlavním styku, ale odpor poškozené, zejména její pláč, jej odradil.

Při úvaze o trestu vycházel soud z ust. § 23 odst. 1 tr. zák., který stanoví, že účelem trestu je chránit společnost před pachateli trestných činů, zabránit odsouzenému v dalším páčání trestné činnosti a vychovat jej k tomu, aby vedl řádný život a tím působit výchovně i na ostatní členy společnosti. Podle § 31 odst. 1 tr. zák. soud přihlédne při stanovení druhu trestu a jeho výměry ke stupni nebezpečnosti činu pro společnost, k možnosti jeho nápravy a poměrům pachatele. Podle § 3 odst. 4 tr. zák. je stupeň nebezpečnosti činu pro společnost určován zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou.

Obžalovaný se shora uvedenou trestnou činností dotkl převážně zájmu na ochraně mravního a tělesného vývoje dětí, a svobody rozhodování druhého člověka o svém vlastním chování a o pohlavním životě. Jedná se o trestnou činnost, která velmi podstatně zasáhla do vývoje obou poškozených, když je proti jejich vůli donutil zahájit pohlavní život a zejména poškozenou [REDAKCE] a donutil dlouhodobě v nízkém věku žít pohlavním životem a získávat zkušenost, aniž by měla možnost rozhodnout se o tom, kdo bude jejím partnerem. Kromě toho bylo jeho jednání spojeno s vyhrožováním, zatímco druhou poškozenou se snažil získat slibem výhod. Stupeň nebezpečnosti veškeré trestné činnosti obžalovaného je zvyšován okolností, že se jí dopustil vůči svým dětem. Bez ohledu na to, zda šlo o vlastní dceru či nikoli, trestné činnosti se dopustil na obou. Příímý pokrevní vztah jej patrně ovlivnil v tom, že ve vztahu k vlastní dceři obžalovaný byl zdrženlivější. Podstatnou okolností je i to, že obžalovaný se činu dopustil na dcerách, že převážné části trestné činnosti se dopustil v době, kdy měl děti na starosti, kdy jejich matka byla v práci. Na možnosti spáchat uvedenou trestnou činnost se v tomto případě podílela i netečnost dalších rodinných příslušníků. Matka poškozených se o chování obžalovaného k dcerám nezajímala ani, když se jí svěřily, situaci neřešila. Babička poškozených sice s nimi žila v jednom domě, ale nebyla s nimi v kontaktu a nebyla pro své vnučky ani oporou ani důvěrníci.

Závěry znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a psychologie ve vztahu k obžalovanému již byly citovány. Bylo zjištěno, že netrpí duševní chorobou či poruchou a že v jeho případě šlo o situačně podmíněné jednání, ovlivněné osobnostními rysy obžalovaného a potřebou dráždivé slastné stimulace. Způsob provedení činu neodpovídá deviantní sexuální motivaci.

Obžalovanému je trest ukládán za několik trestných činů, podle § 35 odst. 1 tr. ř. se jedná o trest úhrnný, který je třeba uložit podle ustanovení, které se vztahuje na čin nejpřísněji trestným což je v tomto případě tr. čin znásilnění podle § 241 odst. 3 tr. zák., na který je stanovena sazba v rozpětí od pěti do dvanácti roků. Obžalovanému byl vzhledem k rozsahu trestné činnosti a její závažnosti uložen úhrnný trest odnětí svobody při polovině trestní sazby vyplývající z tohoto ustanovení, tedy v trvání osmi roků.

Pro výkon trestu byl obžalovaný podle § 39a odst. 2 písm. d) tr. zák. zařazen do věznice se zvýšenou ostrahou, neboť takové zařazení z citovaného ustanovení vyplývá, pokud byl uložen trest odnětí svobody v trvání nejméně osmi roků. Soud neshledal důvody k tomu, aby byl obžalovaný zařazen pro výkon trestu do jiného výchovného režimu, neboť takové rozhodnutí je mimořádné, v tomto případě k němu nebyly zjištěny důvody.

**Poučení:** Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení prostřednictvím zdejšího soudu k Vrchnímu soudu v Praze.

Ve stejné lhůtě je odvolání třeba odůvodnit tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo.

Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku a obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se jej přímo dotýká, a to též proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže mohlo způsobit, že je výrok nesprávný nebo že chybí. Poškozený může rozsudek napadnout pro nesprávnost výroku o náhradě škody.



Státní zástupce musí uvést, zda odvolání podává, byť i zčásti, ve prospěch či v neprospěch obžalovaného.

Odvolání je možno opřít o nové skutečnosti a důkazy.

V Praze dne 23. března 2009

JUDr. Oldřiška Rysová, v. r.  
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:  
Veronika Prošková



## **Příloha č. 2 – Dodatečné a neupravené písemné vyjádření oběti**

„Ahoj, psala jsem to hodinu, po tom co jsem s tebou byla. Není to opravené, upravené, už jsem to pak nedokázala číst.“

Ležela jsem na jedné posteli s dotyčnou osobou, usínala jsem, když v tu chvíli jsem cítila že se na mě sápe. Parkrát jsem ho ze sebe vší silou sundala a říkala si: " je opilý, nedochází mu co dělá, řekla jsem mu ať toho nechá" chvíli byl klid. Otočila jsem se na bok a nic mi nedocházelo, snažila jsem se usnout, když v tu chvíli mě silou přetočil na přicho a přitlačil mě do postele. Snažila jsem se bránit, ale když ležíš na břiše a ten člověk leží na tobě, moc toho nezmůžeš. V tu chvíli mi došlo, co se děje, začala jsem mít strach, opakovaně jsem o žádala ať přestane a řekla, že nechci, ale on to nevnímal. Začal mi sundávat "pyžamo" a na tvrdo a na sucho se snažil do mě dostat, na tu bolest nezapomenu. Bojovala jsem, aby se mu to nepovedlo, křížila nohy, zatínala svaly, ale marně. Když se do mě dostal a začalo to peklo, vytryskly mi slzy a vběhla myšlenka do hlavy : má smysl křičet o pomoc, když v přízemí jsou jeho rodiče a nikdo 16 leté káče neuvěří? Strach z toho, že na tebe budou divně koukat, že si vymýšlíš a křivě obviňuješ jejich synáčka?. V tu chvíli, kdy mi došli reálné fakta o skutečnosti co bych si tím pomohla, jtak i tak prohlaný boj jsem vzdala a čekala kdy bude konec. Stále byl na mně a ze zadu tvrdě pronikal a držel přitlačenou. Když to všechno skončilo, sedla jsem si na gauč, klepala se, brečela a čekala, až se někdo z rodiny vzbudí a otevře dům. Ta chvíle nastala až okolo sedmé hodiny, v tu chvíli jsem se sebrala a seběhla schody a utíkala jsem pryč, když v tu chvíli mě zastavil jeho otec, že mě odveze na autobus a jestli bylo všchno v pořádku, tichým a rozklepaným hlasem jsem odpověděla, že ano. Odvezl mě na autobus a rozloučil se. V tu chvíli se moje já sesypalo. Ta bolest, strach, smutek, pocit méně cennosti a že jsem k ničemu, pocit toho, že nejsem žena, že jsem jen pouhopouhý odpad, který si tu nezaslouží být. Stach z lidí nastoupil hned v tu chvíli, ale né jen z cizích, ale i z těch, které znám. Bála jsem se to komukoliv říct, nebo jsem možná neměla asi komu, komu bych věřila. Uzavřela jsem se sama do sebe a neměla s tím sílu ani bojovat. Měsíce mě ten problém zabíjel, do chvíle, když už jsem to vše přestala zvládat a musela se někomu svěřit, jinak bych se zničila úplně.

Ten pocit méně cennosti zůstal do dnes, jen jsem se s tím naučila bojovat, stejně jako s tím, že jsem jen špína a že si za to můžu sama, že už nejsem 200 procentní žena...

Dodnes si pokládám otázku, zdali je lepší, že jsem toho dotyčného znala, nebo by bylo lepší, kdyby to byl někdo cizí, oboje má spousty plusů a záporů, ale stále si myslím, že jsem mohla dopadnout mnohem hůř, jsem jeden z těch lehčích případů, proto bych to spíše nazvala zneužití, nežli znásilnění, zní to lépe.

Myslím, že už jsem sama sebe přesvědčila dost o tom, že to nebylo ani zneužití, ale následky co to na mě nechalo mluví o něčem jiném.

## Příloha č.3 – Dotazník

2. 3. 2017 Nejčastější formy zneužívání dětí

# Nejčastější formy zneužívání dětí

Ahoj a dobrý den,  
věnujte mi prosím pár minutek svého času k vyplnění následujícího dotazníku, děkuji pěkně :)


**Jste muž/žena?**

Muž  
 Žena

**Kolik je Vám let?**

10-17  
 18-25  
 26-35  
 36-45  
 45 - 60  
 60 a více

**Jaké znáte formy zneužívání dětí?**

 Napište odstavec

Zbývá 1500 znaků

**Myslíte si, že je zneužívání dětí v ČR časté?**

Ano Spíše ano Nevím Spíše ne Ne


**Dělá Vám problém mluvit/číst/psát/poslouchat o této problematice?**

 Ano Ne

**Znáte ve svém okolí osobu/osoby, které se staly obětí některé z forem zneužívání?**

 Ano Ne

**Pokud ano: O jakou formu zneužití se jednalo?**

 Napište odstavec

Zbývá 1500 znaků

**Setkal/a jste se s nějakou formou zneužívání dětí osobně?**

 Ano

2. 3. 2017

Nejčastější formy zneužívání dětí

- Ne
- Popřípadě s jakou?
- Napište odpověď

Zbývá **100** znaků

**V případě, že jste v předchozí otázce odpověděl/a ano, byla daná zneužití řešena policií?**

- Ano
- Ne
- Neodpověděl/a jsem ano

**Myslíte si, že je společnost ochotna řešit danou problematiku/ hlouběji se touto problematikou zabývat?**

- Ano
- Spíše ano
- Nevím
- Ne
- Spíše ne

**ODESLAT DOTAZNÍK**

Vytvořte si vlastní **dotazník** ([http://www.survio.com/cs/?utm\\_source=frontend&utm\\_campaign=footer&utm\\_medium=link&utm\\_term=v1](http://www.survio.com/cs/?utm_source=frontend&utm_campaign=footer&utm_medium=link&utm_term=v1)) zdarma ✓ [Survio](http://www.survio.com/cs/vlastnosti/?utm_source=frontend&utm_campaign=footer&utm_medium=brand&utm_term=v1) ([http://www.survio.com/cs/vlastnosti/?utm\\_source=frontend&utm\\_campaign=footer&utm\\_medium=brand&utm\\_term=v1](http://www.survio.com/cs/vlastnosti/?utm_source=frontend&utm_campaign=footer&utm_medium=brand&utm_term=v1)) Vám pomůže

## Příloha č.4 - Všechny odpovědi k otázce č. 3

Jaké znáte formy zneužívání dětí?

Tato otázka byla otevřená. Respondenti tak mohli plně vyjádřit, jaké mají o problému násilí na dětech a mladistvých povědomí:

- *Psychické a emocionální týrání a zanedbávání, tělesné zanedbávání, tělesné týrání, sexuální zneužívání, Incest, pedofilie, dětská pornografie*
- *sexuální, psychický teror, týrání, vyhrožování, šikana, ponižování*
- *psychické týrání fyzické týrání sexuální zneužívání*
- *Sexuální, k nezákonným činnostem, k práci, atd..*
- *Psychické týrání, fyzické*
- *Sexuální, psychické, fyzické*
- *Šikana tělesna nebo psychická, znásilnění atd.:*
- *Jako pracovní sílu, sexuální zneužívání, psychické týrání*
- *Psychické: zneužití důvěry, využití nevyvinuté osobnosti apod. Fyzické: nepřiměřené fyzické tresty, šikana, týrání Sexuální: pornografie, sexuální deviace*
- *Sexuální (3x)*
- *Domácí násilí, znásilnění*
- *sexuální, týrání, zanedbávání*
- *Může se například jednat o sexuální zneužívání dětí, vydírání, kyberšikana, šikana. Velmi časté je zesměšňování mladých osob, urážení, tělesná týrání především škracení, mlácení, dušení.*
- *Slovní - psychické, fyzické*
- *Bití, násilí, sexuální zneužívání, hladovění, odloučení od společnosti.*
- *Otázka je, co vše si lze představit pod slovem zneužívání, protože tenhle pojem určitě nemá ve svém významu pevné hranice. Ale jako první mě určitě napadne zneužívání rozdělit na fyzické - ať už konkrétně fyzické týrání nebo sexuální obtěžování apod. a psychické, které má mnoho a mnoho forem. Od sobeckého chování rodičů třeba při rozvodu, kdy si vůbec neuvědomují, že rozvod je vždy nejtěžší právě po dítě až po*

*například nátlak splnění vlastních cílů a boj s vlastními komplexy právě prostřednictvím dětí. Jestli i takovéhle příklady nazývat zneužíváním je ona otázka. Takže na otázku jaké formy zneužívání znám jich neumím pět vyjmenovat jako podle učebnice, ale předpokládám, že tento dotazník je zaměřen na ty "extrémní" formy zneužívání, tak budu podle toho odpovídat. Dětská pornografie, znásilňování, pedofilie, prostituce, týrání fyzické a psychické*

- *Psychické a fyzické tyraní, využívání, ke krádežím a prostituci, sexuální zneužívání*
- *fyzické, psychické, sexuální*
- *Především ty pohlavní. Ale také různé použití fyzického násilí. Další mě momentálně nenapadá.*
- *Sex*
- *Pedofilie*
- *Znásilnění; dlouhodobé sexuální obtěžování; nevím, jestli se do toho počítá i týrání a psychické nátlaky; pornografie dětí*
- *Sexuální, na práci, šikana, tyraní, násilí*
- *Sexuální, fyzické, zanedbávání*
- *Bití, psychické týrání, sexuální zneužívání, znásilňování, osahávání*
- *Týrání tělesné i psychické, sexuální zneužívání, dětská práce*
- *znásilnění, týrání, dětské práce (mimo ČR)*
- *Fyzické a psychické týrání Sexuální zneužívání Zanedbávání*
- *Sexuální zneužívání, zneužívání pro práci, často dítě jako "poslíček/sluha rodičů" atd., ale také využívání dětí pro citové vydírání např. hádky rodičů a jejich rozvod*
- *Jakožto pouhý poučený laik v této oblasti nevím, co se "schovává" v kategorii "formy" - dle motivu pachatelů, dle následků, typologie obětí, etc.? Také hned následující otázka je dost subjektivní a hlavně relativní. Lepší by byl možná odhad prevalence (1 promile, 1 procento, 10 procent, atp.)*
- *Týrání hlady, fyzické tresty. Sexuální zneužití. Psychické týrání*

- *Neznám, neboť se problematikou na teoretické úrovni nezabývám a ani prakticky jsem dosud, kam má přičetnost sahá, žádné dítě nezneužil. Přesto bych si směle dovolil následující odhad: 1) Fyzické - mlátit něčím někam.. 2) Psychické - zákaz toho či ono pod pohrůžkou příchodu někoho / něčeho.. 3) Sexuální - něco, tam či onam.. 4) Morální a jiné - např. zneužití dítěte pro jeho vzhled či věk k vlastnímu prospěchu (typicky syndrom starších bratrů, kteří si v parku nebo na letišti před stevardkama hrajou na tatínka)*
- *Formy zneužívání mohou být psychické, fyzické nebo oboje dohromady. Psychické zneužívání je samozřejmě hůře rozpoznatelné, protože není na první pohled vidět.....*
- *Dětská pornografie, pohlavní styk s dětmi plus další sexuální zneužívání. Prodej dětí, znásilnění. Prostituce dětí*
- *Moc netuším co jsou to formy, ale děti se mohou zneužívat k práci, nějak fyzicky, pak jakoby sexuálně, psychicky a tak, ale moc nevím nemám s tím zkušenosti*
- *Sexuální zneužívání, největší zvrátená hnus co na světě je :(*
- *Moc netuším co jsou to formy, ale děti se mohou zneužívat k práci, nějak fyzicky, pak jakoby sexuálně, psychicky a tak, ale moc nevím nemám s tím zkušenosti*
- *psychické týrání sexuální dětská pornografie násilí*
- *Znásilnění, zotročení, psychická a fyzická šikana, týrání, omezování svobody, sexuální*
- *Sexuální zneužívání Nucení k těžké práci Fyzické a psychické týrání*
- *Znásilnění, dětská pornografie, prostituce*



## **Příloha č. 5 – Všechny odpovědi k otázce č. 7**

Pokud ano: o jakou formu zneužití se jednalo?

Tato otázka byla otevřená. Respondenti tak mohli plně vyjádřit své zkušenosti.

- *Znásilnění (7x)*
- *fyzické napadání, týrání*
- *Psychické týrání*
- *Útěky z domova*
- *Domácí násilí*
- *Sexuální zneužití*
- *Šikana*
- *Bití, ponižování, sexuální zneužívání/obtěžování*
- *Finanční vydírání - všechny peníze z brigád či od příbuzných musela dát matce*
- *Strýc znásilnil neteř*
- *Úplně přesně to nevím, raději jsem se nevyptával - myslím, že šlo o fyzické týrání*
- *Týrání dětí, domácí násilí, agresivita, stalking, sexuální zneužívání*
- *Psychická šikana, která dala vzniknout sebepoškozování dítěte, znásilnění, týrání*
- *Domácí násilí, vyhrožování, šikana.*
- *Fyzické a psychické zneužívání a týrání*
- *Matka byla drogově závislá, otec kriminálník, zavřený za prodej drog a krádeže kvůli své ženě (nechtěl aby matka dětí byla ve vězení a nemohla se o děti starat, to co se stalo vůbec nevěděl, svou ženu naposledy viděl na protidrogovém léčení, jejich děti byli podle jeho slov u dědy). Měli dvě dcery Janu a Mariánu. Jana byla starší, byla přivazována k posteli a její matka o ní tápala cigarety a nutila jí pít alkohol v jejich 4 letech. Mariána byla malinká, její matka jí zavírala do klece pro andulky. Nedávala jim najíst ani napít. Kouřila jim v pokoji a vodila si tam chlapy. Poté co se dostal jejich otec ven na podmínku, hned holky odebrala sociálka a byly přiděleny do péče*

*dědy. Malé Máje se zjistila závislost na pervitinu a to jí teprve bylo půl roku když se to zjistila. Obě dívky si nesou následky, starší se pokusila spáchat sebevraždu (její matka jí po 10 letech zkontaktovala) Mája má do dneška problémy s metabolismem. Snad poznáš co je to za formu zneužívání nebo jestli vůbec. ;)*